76STE JAARGANG No. 10014 MAANDAG 12 JANUARI 1959

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao · Kantoor: Conscientiesteeg: 27 - 29 · Telefoon: Redactie: 23858 · Advertentie: 23550 · Abonnementen en Bezorging: 24J99

Sovjet-Unie stelt voor kwestie-DUITSLAND te bespreken

Russische ultimatum naar de achtergrond geschoven ?

Moskou. — De Sovjet-Unie heeft zaterdag voorgesteld binnen twee maanden te Praag of Warschau een conferentie van 28 landen, waaronder communistisch China, te beleggen voor het opstellen en ondertekenen van een vredesverdrag met Duitsland.

Dit voorstel was vervat in nota's die de Sovjet-Unie van buitenlandse zaken, Gromyko, aan de diplomatieke vertegenwoordigers van de V.S., Engeland, Frankrijk en de andere landen, die tegen Duitsland hebben gestreden, ter hand stelde.

Moskou verklaarde zich ook bereid de kwestie-Berlijn te bespreken op basis van zijn eigen suggestie of van eventuele voorstellen van het westen".

De nota's gingen vergezeld van een Russisch ontwerp-vredesverdrag met Duitsland, dat 48 artikelen omvat. Volgens dit ontwerp zou Duitsland geen kernwapens, raketten of duikboten mogen hebben. Wel zou het strijdkrachten mogen bezitten.

De Sovjet-regering zond ook nota's aan de regeringen van Oost- en West-Duitsland. Zij stelt voor, dat een vredesverdrag door een Duitse confederatie of, als deze nog niet tot stand zal zijn gekomen, door West- er Oost-Duitsland afzonderlijk wordt getekend. Volgens een ander deel van het Russische plan moeten binnen een jaar na het van kracht worden van een vredesverdrag alle buitenlandse troepen uit Duitsland worden teruggetrokken. Hieraan voorafgaande zou binnen een half jaar tenminste een derde dezer strijdkrachten Duitsland moeten verlaten.

Duitsland zal niet mogen deelnegen aan een politiek of militair blok of coalitie, dat niet alleen onderte kenaars van het vredesverdrag omvat.

Diplomatieke waarnemers in Londen achten zowel de inhoud van het door de Russen voorgestelde vredesverdrag voor Duitsland als het Russische voorstel om binnen twee maanden een vredesconferentie over Duitsland in Praag of Warschau te houden, onaanvaardbaar voor het westen.

In Engeland, de V.S. en Frankrijk zijn de on-officiële reakties op de nieuwe Russische voorstellen voor Duitsland koel. In diplomatieke kringen te Bonn acht men de voorstellen volkomen onaanvaardbaar en is men van mening, dat zij geen rekening houden met de westelijke opvattingen aangaande de Duitse kwestie. In de nieuwe voorstellen ziet men te Bonn één positieve faktor: **de Russische bereidheid om over het Duitse vraagstuk te praten, zou betekenen, dat het Russische „ultimatum" aan het westen over de toekomst van Berlijn naar de achtergrond is geschoven.**

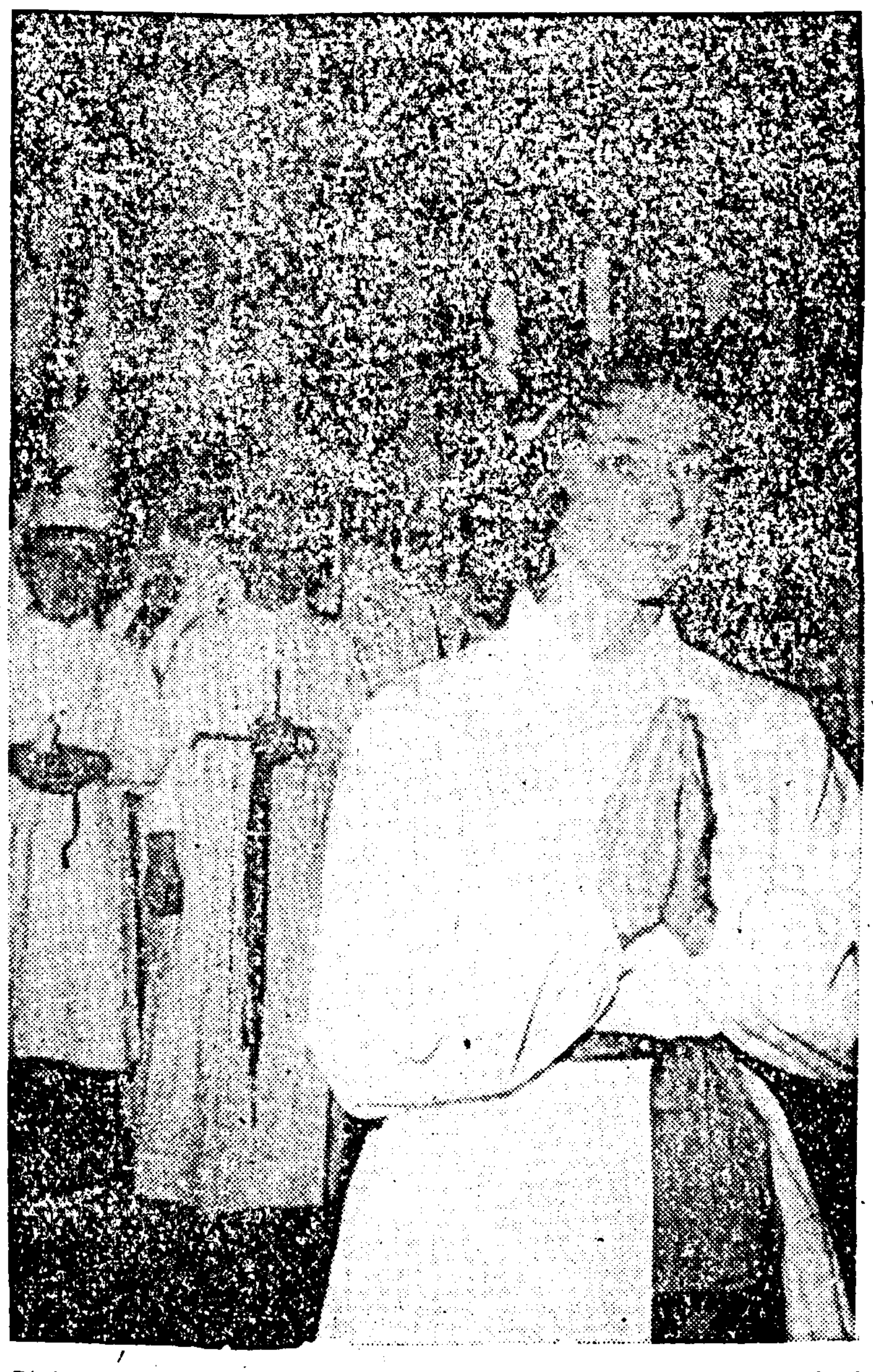
De westelijke grote drie plegen, naar verluidt, overleg. Er wordt een spoedige bijeenkomst van de NAVO-raad verwacht.

Westelijke waarnemers zeggen, dat er, afgezien van een westelijke bereidheid om met Moskou over de toekomst van Duitsland te spreken, geen tekenen zijn, dat oost en west hun houding ten aanzien van een Duitse oplossing zullen veranderen. Rusland wenst een vredesverdrag met een Duitse statenbond van Oost- en West-Duitsland of met de twee bestaande Duitse staten. Duitsland zou in elk geval worden geneutraliseerd. **Het westen wil, dat Duitsland op grond van vrije verkiezingen wordt herenigd. Daarna zou een vredesverdrag met een verenigd Duitsland kunnen worden getekend.**

Aan de andere kant schijnt Rusland geen conferentie over hereniging van Duitsland en Europese veiligheid, zoals op 31 december door het westen werd voorgesteld, te willen bijwonen. Het probleem is daarom een aanvaarbaar kader voor een bijeenkomst van oost en west te vinden en volgens diplomaten te Washington krijgt het onderhoud, dat president Eisenhower met de Sovjet vice-premier Mikojan zal hebben, daardoor een bijzondere betekenis.

Prawda besteedt uitvoerig aandacht aan Russische RUIMTERAKET

Moskou. — Het Russische partijblad „Prawda" heeft maandag een uitvoerig met foto's verlucht artikel gewijd aan de Russische ruimteraket. Het persbureau Tass publiceerde daarnaast enkele nieuwe gegevens over de raket, de houder met de apparatuur, de baan en de lancering. De raket is loodrecht van de aarde opgestegen en geleidelijk door een zelfwerkend stuursysteem in vertikale richting gebracht. Haar baan om de zon is in 450 dagen voltooid.

Het St Luciafeest is voor de Zweden aanleiding om hun lichtkoningin te kiezen. De meestal blonde koningin wordt dan gekroond met een krans, waarop vier brandende kaarsjes zijn aangebracht. Op de foto ziet men zo'n lichtkoningin met haar pages.

ENGELAND ZET DE KLOK TERUG

MALTA wordt opnieuw een afhankelijke KOLONIE

Dreigende nieuwe ontsteking op een van ENGELANDS zere plekken

Londen. — Het Britse ministerie van koloniën heeft in Londen en Valetta bekend gemaakt, dat de Britse regering heeft besloten de in 1947 aan Malta verleende constitutie op te heffen en zelf de gehele verantwoordelijkheid voor het bestuur van het eiland over te nemen. Krachtens de constitutie van 1947 werd Malta geregeerd door de Maltezen zelf via eigen ministers en een wetgevende vergadering van veertig democratisch gekozen Maltezen. Slechts kwesties betreffende buitenlandse politiek en defensie bleven in handen van de Britse gouverneur van Malta. Nu heeft de Britse regering het besluit genomen Malta voorlopig wederom tot een geheel afhankelijke kolonie te maken. Dit besluit is het gevolg van de algehele mislukking van besprekingen, welke de vorige maand in Londen zijn gehouden tussen de Britse minister van koloniën en de leiders van Malta's politieke partijen.

Deze besprekingen danken hun mislukking o.m. aan de omstandigheid, dat zowel de leider van Malta's socialisten, ex-premier Mintoff als de leider van de Maltezer nationalisten, dr Borg Olivier, weigerden deel te nemen aan een gezamenlijke conferentie over Malta, indien de leider van een derde Maltezer partij, welke niet in het Maltese parlement vertegenwoordigdigd was, nl. mevr. Strickland, eveneens aan deze conferentie deelnam. Dit had tot gevolg, dat de Britse minister van koloniën de drie partijvertegenwoordigers telkens afzonderlijk moest ontvangen, en de besprekingen waren dan ook een fiasco.

Een nieuwe stap was noodzakelijk. Sedert de toenmalige premier Mintoff in het voorjaar van 1958 de toestand op de spits dreef en de gouverneur van Malta zich genoopt zag de uitzonderingstoestand af te roepen en zelf het bestuur over het eiland over te nemen, heeft de Britse regering vergeefs getracht een vergelijk te bewerkstelligen met zowel de Maltese socialisten als de nationalilisten. Zij heeft nu blijkbaar de moed opgegeven en is van plan de constitutie in te trekken.

De gouverneur zal nu Malta beheren als een kolonie, hierin terzijde gestaan door een door hem te benoemen raad van niet-politieke figuren, d.w.z. de toestand zal zijn zoals ze was tot aan het jaar 1939. Dit is voornamelijk het gevolg van de onbuigzame houding van Mintoff, die onmiddellijke en algehele onafhankelijkheid eiste van Groot-Britannië voor zijn straatarm eiland, dat zonder steun van buiten verhongeren zou.

De Britse regering heeft voorts een bedrag van 300 miljoen gulden in het vooruitzicht gesteld als subsidie voor Malta voor de komende vijf jaren. Hiervan is ongeveer een zesde bedoeld voor de herorganisatie en uitbreiding van de Britse marinewerven op Malta, welke door de marine zullen worden overgedragen aan particuliere scheepsbouwmaatschappijen van Groot-Britannië. Verder zal de Britse regering proberen Britse industrieën over te halen fabrieken op te richten in Malta, zulks door het verlenen van speciale invoer- en belastingfaciliteiten.

De heer Mintoff heeft reeds bekend gemaakt, dat zijn aanhangers passief verzet zullen plegen, en een nieuwe ontsteking op een van Engelands zere plekken in de Middellandse Zee is waarschijnlijk.

Op het Elysée werd De Gaulle geïnstalleerd als president van Frankrijk. Op de foto: president Coty, mevr. De Gaulle en president De Gaulle. De nieuwe president van de Franse republiek heeft thans de grootste uitvoerende macht sinds Napoleon III aan het bewind was.

Russische professor en premier Chroesjtsjef over het sukses van de SOVJET-raketten

Moskou. — Het hoofd van de afdeling technische wetenschappen van de Sovjet-akademie, prof. Blangonrawof, heeft zondag in het jeugdblad „Komsomolskaja Prawda" verklaard, dat volgens hem een van zijn huidige jeugdige lezers eens langs de rand van een maankrater zal lopen, het eeuwenoude geheim van de Marskanalen zal ontsluieren en Venus van onder het wolkendek zal kunnen aanschouwen.

Over de Amerikaanse raketten zeide hij, dat men het werk der Amerikaanse deskundigen niet mag kleineren. „Doch hun benadering van het vraagstuk der interplanetaire vluchten en daarmede samenhangende kwesties schijnt men verkeerd toe", aldus de professor.

In de Sovjet-Unie is een kosmische proef in de eerste plaats een wetenschappelijke proef. **In de Ver Staten, zo schijnt het me toe, jaagt men het sensationele na en staan er doeleinden op de voorgrond, die niets met wetenschap gemeen hebben.**

Prof. Blagonrawof meent, dat de leiders van de Amerikaanse raketdeskundigen alleen maar hun verloren prestige willen herwinnen om de wereld van hun denkbeeldige technische superioriteit te overtuigen en de aandacht af te leiden van de onweerlegbare resultaten der Sovjet-wetenschap."

Chroesjtsjef heeft op een bijeenkomst van de Opperste Sovjet van de Witrussische Sovjet-republiek over de lancering van de maanraket gezegd: „De nieuwe overwinning van de Sovjet-Unie is een overtuigend bewijs van het feit, dat een socialistisch regime op doelmatige wijze de ontwikkeling van de economie, de wetenschap, de techniek en de cultuur bevordert.

Het sukses met de raket heeft de lasterpraatjes van de vijanden, die proberen het Sovjet-regime in een kwaad daglicht te stellen, met één slag ontbenuwd", aldus Chroesjtsjef.

De katholieke kerk van de parochie St. Petrus Banden in Son bleef na een uitgebroken brand als een lege, zwarte ruïne achter. Kapelaan Thuring, die nog enige kostbaarheden wist te redden, staat nu temidden van de puinhoop bij de klok, die met de toren omlaag stortte.

Ontvoerde baby terecht

New York. — In de woning van de 43-jarige mevr. Jean Iavarone, een weduwe met zeven kinderen, heeft men een baby aangetroffen di naar men aanneemt het ontvoerde kind van de familie Chionchio is, zo heeft de New Yorkse politie meegedeeld. Zoals bekend werd dit kind 10 dagen geleden ontvoerd uit een ziekenhuis in New York.

De weduwe ontkende het kind ontvoerd te hebben. Zij zal echter worden vastgehouden.

Chionchio heeft later verklaard dat de baby inderdaad zijn kind is. Hij heeft dit kunnen constateren aan de geboortevlek op het ooglid van de baby.

Volgens woordvoerder der Cubaanse regering:

Aanhangers van Batista zullen niet op GROTE SCHAAL worden terechtgesteld

Havana. — Een woordvoerder van de Cubaanse regering heeft verklaard, dat er niet op grote schaal zal worden overgegaan tot terechtstelling van aanhangers van Batista

Alleen degenen, die zich hadden schuldig gemaakt aan het doden en martelen van opstandelingen zouden de doodstraf krijgen. **Naar werd vernomen hebben verschillende aanhangers van Batista zelfmoord gepleegd om een arrestatie te ontgaan.**

In verscheidene buitenlandse ambassades te Havana hebben in totaal 77 oud-leden van de verdreven regering-Batista asiel verkregen, zó is uit de Cubaanse hoofdstad vernomen. De Chileense ambassade telt het grootste aantal „gasten": 27, onder wie oud-vice-president Guas Inclan en de oud-ambassadeur te Washington, dr. Campa.

Inmiddels is in Havana de vrees verdwenen dat de studenten en het door hen gevormde revolutionaire directoraat wel eens de wapens zouden kunnen opnemen om Castro's rebellen te dwingen de leden van het directoraat regeringsfuncties te geven. **In de loop van het weekeinde hebben de studenten nl. hun wapens overhandigd aan het leger.**

Fidel Castro zelf heeft in een vraaggesprek voor de televisie verklaard dat er pas over 18 maanden vrije verkiezingen op Cuba gehouden zullen worden. Cuba blijft een democratisch geregeerd land en het voorlopige bewind steunt op de publieke opinie en niet op geweld, aldus Fidel Castro.

De „Chicago Tribune" meldt, dat men bij San Cristobal op circa 100 km ten westen van Havana een graf heeft gevonden met de lijken van 160 politieke gevangenen, doodgeschoten door aanhangers van Batista. Het gehele stadje — circa 27.000 inwoners — zou in diepe rouw zijn gedompeld.

Het graf werd ontdekt toen de rebellen van Castro jacht maakten op de aanhangers van Batista, aldus de „Chicago Tribune".

Drie bemanningsleden van „De kleine Wereld" voor Amerik. T.V.

New York. — Drie van de vier bemaningensleden van de ballon „de kleine wereld" zijn vanmorgen te New York aangekomen, waar zij over de Amerikaanse televisie over hun avontuur zullen vertellen. Het zijn Arnold Eilouart, de leider van de expeditie, en het echtpaar Colin Mudie. Zij dagen er fris en uitgerust uit na de rustdagen, die zij op Barbados doorbrachten.

Het vierde lid van de bemanning, de zoon van Eilouart, is ziek en bevindt zich nog op Barbados.

Honderdduizend Mongolen in strijd tegen de Communisten

Taipeh. — Tenminste honderdduizend mensen in de Mongoolse volksrepubliek zijn in opstand tegen de communisten, aldus heeft Li Yoeng Hsin, voorzitter van de commissie voor Mongolië en Tibet van de nationalistisch-Chinese regering, op een persconferentie verklaard. In de drie laatste jaren zouden negentigduizend Mongolen terecht gesteld en honderdtienduizend anderen gevangen gezet zijn.

Zeer grote teleurstelling in Nederland gewekt

Britse regering besluit wekelijkse K.L.M.-vluchten op SINGAPORE te verminderen

Den Haag. — De Britse ambassadeur in Den Haag heeft aan de minister van buitenlandse zaken, mr Luns, een persoonlijke boodschap van de Britse eerste minister overgebracht, waarin de heer Macmillan mededeelt, dat de Britse regering heeft besloten met ingang van 1 februari as. het aantal wekelijkse vluchten van de K.L.M. op Singapore te verminderen van twee tot één enkele per week.

Minister Luns heeft aanstonds de zeer grote teleurstelling van de Nederlandse regering over deze beslissing uitgesproken. Deze beslissing is te meer teleurstellend, omdat de Britse regering er van op de hoogte was, dat de minister voornemens was in begin van de maand februari as. een bezoek aan Londen te brengen om deze aangelegenheid opnieuw te bespreken met zijn Britse ambtgenoot Selwyn Lloyd. **Verwacht had derhalve kunnen worden, dat de Britse regering in deze aangelegenheid geen definitieve beslissing zou nemen alvorens het voortgezette Nederlands-Britse overleg zou zijn beëindigd, aldus is van officiële zijde in Den Haag medegedeeld.**

IN NEDERLAND 3.500 WOONWAGENS MET 19.000 BEWONERS

De handel in oud ijzer is een der middelen van bestaan.

(Van een correspondent in Nederland)

Wanneer Sinterklaas er wegens het gevorderde seizoen niet meer aan te pas komt, is de woonwagenman de aangewezen boeman om lastige kinderen in toom te houden. „Pas op, hoor, anders geef ik je mee met een woonwagen." In onze kinderverbeelding reed de woonwagenman rond met een groot leeg olievat, waarin ruimschoots plaats was voor enige stoute kinderen. En hoewel wij hem nooit zagen, scheen hij wekelijks alle huizen langs te gaan; zoiets als een vuilnisophaaldienst, maar dan voor ondeugende kinderen. Wat de man met de opgehaalde kinderen deed, wisten we niet. Maar het moest wel iets heel ergs zijn, want hij was immers een man uit een woonwagen. Dat was voldoende. Waarmee wij maar willen zeggen, dat woonwagenbewoners bepaald niet tot de meest geachte categorieën van onze samenleving gerekend worden. Wie op een stille landweg enige woonwagens langs de kant ziet staan, voelt zelden de behoefte, er een kopje thee te gaan drinken; „'k zou hier 's avonds niet graag in m'n eentje langs komen", denkt men eerder. Wanneer 's middags een woonwagen door het dorp is gekomen en de boer mist de volgende morgen een paar kippen, is het niet moeilijk te raden. in welke richting de politie het eerst gaat zoeken. En als de eerwaarde zuster op school bezoek krijgt van een woonwagenmoeder, die haar kinderen een paar weken in de klas wil hebben zolang de wagen in het kamp is, heft zij haar handen bezwerend ten hemel: dat mag zij de „nette" kinderen niet aandoen. Want de woonwagenkinderen zeggen natuurlijk onnette woorden. Om van de vlooien, die zij — vanzelfsprekend, stel je voor, in een woonwagen — bij zich hebben, maar niet te spreken.

Laat ons er eerlijk voor uitkomen, we hebben het niet zo erg op de woonwagenbewoners. En we hebben voorbeelden bij de vleet om onze afkeer te staven. We hebben allemaal wel eens een meisje aan de deur gehad, dat om oude kleren vroeg: „M'n vader ligt in het sanatorium en we hebben negen kinderen in de wagen." De bewogen gever moet niet verbaasd zijn, wanneer zijn afgedankte winterjas een uur later al bij een opkoper is. Wie heeft om de hoek van het tuinhekje nog nooit een weggegooide boterham gevonden, omdat het bedelende woonwagenkind niet van plan was, brood met margarine te eten? En hoeveel kinderen uit woonwagens worden voor de tweede of derde keer opgegeven voor de eerste communie, wanneer er tenminste een gratis pakje of jurkje aan vast zit?

De omgeving, waar men gewoonlijk woonwagens aantreft, draagt meestal niet bij tot groter respect voor hun bewoners. „De aanwezigheid van een woonwagenkamp is een uitstekend middel om na te gaan waar de grens van een gemeente ligt," schreef eens iemand, die in het woonwagenwerk thuis is. De meeste gemeenten hebben er een onmiskenbare voorkeur voor, het meest miserabele stukje grond als standplaats voor woonwagens aan te wijzen, niet zelden in combinatie met de plaatselijke mestvaalt, vuilverbranding óf begraafplaats van kadavers. Dat de toegangsweg tot het kamp nauwelijks vindbaar of begaanbaar is, stemt geheel overeen met de bedoeling van bepaalde gemeentebesturen, die bovendien uitmunten in het hoffelijk aanbieden van gratis trekkracht om een woonwagen binnen de kortst mogelijke tijd over de gemeentegrens te slepen, het aan de buurgemeente overlatend, wat men met het lastige volkje aan moet.

We zitten er maar mee. Ze werken niet, zijn onbetrouwbaar, leven op de portemonnaie van sociale zaken en houden er een moraal op na, die er ook niet om liegt. Zo ongeveer vatten wij gewoonlijk onze mening samen over de woonwagenbewoners. En onder ons is er altijd wel een, die de oplossing vindt: „Waarom geven ze die mensen geen huizen? Dan is het tenminste afgelopen met de landloperij."

Binnen halve eeuw verzesvoudigd

Deze oplossing is in zoverre niet nieuw, dat reeds in 1903 een staatscommissie, die moest adviseren over bedelarij, landloperij en habituele dronkenschap, en passant ook het woonwagenvraagstuk in haar beschouwingen betrok. Er kwam uiteindelijk — 1918 — wel een woonwagenwet uit de bus, maar het vraagstuk werd er niet mee opgelost. Kwantitatief is het vraagstuk thans zelfs groter dan ooit: werden er in 1912 bijna 600 woonwagens geteld met 2800 bewoners, momenteel zijn er naar schatting in ons land 3500 wagens met 19.000 bewoners.

Er is sinds 1918 echter wel iets veranderd, nauwkeuriger gezegd: na de tweede wereldoorlog. Het woonwagenvraagstuk wordt vooral de laatste jaren steeds meer gezien als een maatschappelijk probleem, dat vooral positief benaderd moet worden: verheffing van het maatschappelijk en zedelijk peil van de woonwagenbevolking.

Tot deze veranderde instelling heeft de r.-k. Vereniging van Woonwagenwerken in Nederland veel bijgedragen. De vereniging, die 49 plaatselijke afdelingen telt, vierde kort geleden haar 12½ jarig bestaan.

De jubilerende vereniging heeft onlangs een nota over het maatschappelijk werk onder de woonwagenbevolking gepubliceerd, waarin geconstateerd wordt dat men te maken heeft met een dubbel probleem, dat zowel bij de woonwagenbevolking als bij de burgerij ligt. Hoewel de samenstellers van de nota als uiteindelijk ideaal voor zich zien, dat de woonwagenbewoners worden opgenomen in de burgermaatschappij, waarschuwen zij nadrukkelijk tegen een directe en rechtstreekse overheveling, die op een fiasco moet uitlopen, omdat de woonwagenbewoner dan ontworteld wordt en tot onmaatschappelijkheid vervalt. Het probleem zou hierdoor niet opgelost, maar verplaatst worden.

De burgerbevolking en de plaatselijke overheid beschouwen de woonwagenbewoners veelal als ongewenste vreemdelingen, zoals o.m. blijkt uit de gebruikelijke verwaarlozing van de plaatselijke woonwagenkampen. Men wenst aan deze vreemdelingen geen gemeenschapsgeld te besteden.

Ter verdediging wordt vaak aangevoerd, dat het allemaal weggegooid geld is, omdat de woonwagenbewoners zelf de kampen niet in orde houden, daarentegen ruw omgaan met voorzieningen als toiletten en waterpompen, deze zelfs opzettelijk vernielen. Het is niet moeilijk, deze argumenten met bewijzen te staven, maar de praktijk wijst eveneens uit, dat werkelijk goede voorzieningen veelal wel gerespecteerd worden. Wat kan men verwachten wanneer twintig gezinnen in een kamp van één toilet gebruik moeten maken? Het kamp in Almelo moge als voorbeeld dienen; voor iedere wagen is een toilet beschikbaar met een aparte sleutel en er wordt op toegezien, dat elk gezin zijn toegewezen toilet zelf schoonhoudt.

Gewoonlijk kijkt de burger neer op de woonwagenbewoner, die achtergebleven is in ontwikkeling — velen kunnen lezen noch schrijven — en afwijkende levensnormen hanteert. Het voortdurende trekken maakt het volgen van onderwijs bijzonder moeilijk. Om dezelfde reden blijft ook het godsdienstig leven — naar schatting is 90 pct. van de woonwagenbewoners katholiek — achter. Op het gebied van hygiëne, gezondheidszorg, kleding en voeding behoren de woonwagenbewoners eveneens tot de achtergeblevenen. Hun levensgewoonten wijken in vele opzichten af van burgerlijke normen; de beroepskeuze wordt veelal door de traditie bepaald, op het gebied van huwelijkssluiting volgen zij hun eigen gewoonten („trouwen voor het bed") en hun eigendomsbegrip is anders genuanceerd.

In genoemde nota worden opvallende elementen van onmaatschappelijkheid gesignaleerd: bedelarij, vijandigheid tegen de burgergemeenschap (o.a. wegens ondervonden verachting) en het zich zoveel mogelijk onttrekken aan de wetten van de burgergemeenschap.

Begin bij ontwikkelingswerk

Om het woonwagenprobleem uiteindelijk tot een oplossing te brengen, zullen burgerbevolking en woonwagenbewoners dichter tot elkaar gebracht moeten worden, o.a. door voorlichting en beïnvloeding van de mentaliteit van de burgers. Meer mogelijkheden voor onderwijs, maatschappelijk werk en godsdienstige beïnvloeding van de woonwagenbevolking, betere kampen en meer begrip bij de overheid kunnen hiertoe bijdragen. Het maatschappelijk werk moet beginnen bij het ontwikkelingswerk. De mannen moeten o.a. leren lezen en schrijven (volgens een aangepaste methode), de vrouwen moet zorg voor kleding, hygiëne en gezondheid worden bijgebracht, de jeugd moet onderwijs ontvangen, waarbij een verantwoorde beroepskeuze bijzondere aandacht vraagt.

Uit het jaarverslag van de r.-k. vereniging blijkt, dat er op 1 januari 1958 in 24 kampen katholieke scholen gevestigd waren, terwijl in 14 kampen de vestiging in voorbereiding was. Voorts hadden 25 plaatselijke afdelingen op of nabij de kampen de beschikking over een kapel of andere lokaliteit, waarin op zondag de H. Mis gelezen wordt en het godsdienstig leven van de woonwagenbewoners zich concentreert.

Hoewel er ook nog kampen zijn, waarin geen enkele vorm van zielzorg wordt uitgeoefend, constateert het jaarverslag, dat — in het algemeen — als resultaat van de grote aandacht, die aan de geestelijke verzorging wordt besteed, de godsdienstige beleving in de grote kampen, met name in het zuiden des lands, zich in stijgende lijn beweegt. Het kerkbezoek op zondag door volwassenen varieert van matig tot slecht, met enkele gunstige uitzonderingen. Het kerkbezoek van de schoolgaande jeugd daarentegen is over het algemeen goed tot zeer goed.

Geen homogene groep

De Nederlandse woonwagenbevolking is geen homogene groep. Er bevindt zich een kleine groep zigeuners onder, met wie de autochtone Nederlanders echter niet vereenzelvigd mogen worden en met wier levenswijze zij weinig gemeen hebben. Men vindt er ook een groep onder, die niet tot de vaste trekkers gerekend kan worden; veelal mensen, die uit woningnood of wegens andere sociale omstandigheden in een woonwagen terechtgekomen zijn en vrijwel permanent eenzelfde kamp bewonen, soms zelfs in krotten van wagens, die nauwelijks nog verreden kunnen worden.

De echte woonwagenbewoners zijn vooral handelaren in lompen en oude metalen of — een veel kleiner aantal — ambachtslieden, zoals scharenslijpers. Het zijn zwervers in familieverband, bijna zonder uitzondering kleine zelfstandigen. Er zijn onderling vrij aanzienlijke verschillen in welstand, hetgeen vaak aan uiterlijk en interieur van de wagen zichtbaar is. Er zijn wagens met veel comfort — enkele zelfs met t.v. — en een gezellige inrichting. Er rijden echter ook wrakken langs 's Heren wegen, die niet voldoen aan de eisen volgens de woonwagenwet van 1918, maar bij gebrek aan beter toch bewoond blijven. Men vindt handelaren onder de woonwagenbevolking, die een zeer redelijk, soms zelfs een uitstekend inkomen hebben en bedelen beneden hun waardigheid vinden, terwijl anderen dit wel doen omdat hun handel te weinig oplevert. De meeste families hebben geen paard meer, doch een auto als trekkracht. Dit is geen teken van welstand; een tweede- of derdehands auto is veelal goedkoper, vooral in onderhoud, dat de eigenaar bij voorkeur in eigen hand houdt.

Waar de ongeregelde handel de voornaamste bron van inkomsten is, ligt het voor de hand, dat vele woonwagenbewoners — zo zij al zouden willen — zich geen vaste verblijfplaats kunnen veroorloven. Zij trekken van kamp tot kamp. Begrijpelijk daarom, dat niet allen blij zijn met het plan van het ministerie van Maatschappelijk Werk om een aantal rayonkampen in te richten, waardoor de handelaren over het algemeen gedwongen zullen worden, grotere afstanden af te leggen. Sommigen zijn bovendien gehecht aan een bepaald kamp, ook al is de outillage er niet fraai. Anderen stellen geen prijs op grote concentraties van woonwagens en blijven liever met een klein aantal families in een klein kamp.

Er is om deze redenen wel iets voor te zeggen, de rayonkampen niet te groot te maken — een kamp van vijftig wagens is groot genoeg om het onderwijs, de zielzorg en het maatschappelijk werk behoorlijk te kunnen regelen — en een zo gunstig mogelijke spreiding te bevorderen. Het aantal kampen zal bovendien zo groot moeten zijn, dat de mogelijkheid van keuze openblijft. Tenslotte zal het opheffen van gemeentelijke kampen, die door een rayonkamp vervangen worden, zeer geleidelijk moeten geschieden, zodat de woonwagenbewoners zich aan de nieuwe situatie kunnen aanpassen, ook wat hun werkgebied betreft.

Het principe van de rayonkampen bevat veel goeds, maar dit zal in het tegendeel verkeren, wanneer de gemeenten slechts tot samenwerking besluiten om van de last af te zijn. Het plan is niet op de eerste plaats bedoeld om de gemeenten te ontlasten van de zorg, maar om beter voor de woonwagenbewoners te kunnen zorgen. Wanneer wij tenslotte willen bereiken, dat deze groep zich harmonisch oplost in de samenleving, zal bij de herindeling der kampen met hun belangen rekening moeten worden gehouden.

Moskou. — De Russische regering heeft de voorlopige regering van Cuba erkend, aldus heeft Tass zaterdag gemeld.

Adviesraad burgerdefensie

Willemstad. — Aan de heer C. E. Heikoop is eervol ontslag verleend als lid van de adviesraad van de Burgerdefensie. Tot lid van deze raad werd benoemd ir L. van Dongen.

„DER BETTELSTUDENT"

Heden- en morgenavond draait in het Roxy-theater de film „Der Bettelstudent". Deze verfilmde operette is een nieuwe versie van het werk van Carl Millöcker. Het verhaal van de als prins verklede student werd, op enkele détail-wijzigingen na, op de voet gevolgd. In deze boeiende amusementsfilm (Duits met Nederlandse tekst) worden de voornaamste rollen vervuld door Gerhard Riedman, Waltraut Haas, Elma Karlowa en Gunter Philip.

Politieberichten

Willemstad. — Om 15.00 uur zaterdag botste een personenauto op een zandweg nabij Monte Verde tegen een linksstaande boom. Oorzaak: de bestuurder wilde het portier openen en keek niet waar hij reed. De schade bedroeg ƒ 750,—.

Om 14.45 uur moest een fietser in de Prinsenstraat nabij de Zonstraat uitwijken voor een uit de Zonstraat komende truck. De fietser reed het trottoir op en botste tegen de glazen ruit van Trappenberg Trading. De ruit werd vernield.

Om 21.15 uur werd een voetganger nabij Wishi aangereden door een personenauto. De voetganger bekwam een hersenschudding, terwijl de auto lichtelijk werd vernield. Schade: ƒ 300,—.

Om 17.00 uur werd gemeld, dat een jongen een lege limonadefles tegen de achterbak van een personenwagen had gegooid. De ouders betaalden de schade.

Twee autobussen reden elkaar aan op de Rooseveltweg door onoplettendheid. De schade bedroeg ƒ 1000,—.

Vooraanstaand Amerikaans journalist schreef interessant artikel over de NEDERLANDSE ANTILLEN

Willemstad. — Een van de bekendste reisredakteurs in de Verenigde Staten, de heer Horace Sutton, die o.m. een geregelde medewerker is van de „Saturday Review", heeft in november j.l. een bezoek gebracht aan de Ned. Antillen. Over deze reis is thans een uitgebreid artikel verschenen in Sports Illustrated (uitgave Life-Time, wekelijkse oplage 885.000 ex.). Het artikel is geïllustreerd met enige goede zwart/wit opnamen van de heer Sutton zelf en drie kleurenfoto's van de heer Bradley Smith, die tezamen twee volle pagina's beslaan.

De heer Sutton had zijn reisplan uitgewerkt in overleg met de KLM en de heer L. F. Bouman, Directeur van het Netherlands West Indies Tourist Bureau te New York. Dank zij de vlotte medewerking van de heer Buncamper, Gezaghebber van de Bovenwindse Eilanden, heeft de heer Sutton ook die eilanden kunnen bezoeken. De heer Bouman zorgde ervoor, dat de heer Sutton (die al eens eerder in de Nederlandse Antillen was geweest) van tevoren op de hoogte was gesteld van de laatste ontwikkelingen op het gebied van het toerisme op onze eilanden. De redaktie van Sports Illustrated en Sutton's kantoor werden door de heer Bouman tevens breedvoerig ingelicht over onze eilanden.

Het zeer interessante en vlot geschreven artikel van de heer Sutton bewijst dat hij een grote opmerkingsgave bezit. De tekst van het artikel is als geheel betrouwbaar en in overeenstemming met de werkelijkheid. Alleen weten wij niet hoe de heer Sutton tot het verhaal kwam, dat de linkertrap van het Gouvernementshuis op Curaçao bij recepties door de gasten wordt gebruikt, daar men blijkbaar gegriefd is over het feit, dat de soldaten van Urbina destijds (1929) over de rechtertrap het paleis binnendrongen.

In de Verenigde Staten heeft de nogal grote lezerskring van Sports Illustrated heel wat interessants kunnen lezen niet alleen over Curaçao, doch ook over Aruba, Bonaire, St. Maarten, St. Eustatius en Saba. Dit is voor de propaganda van de Nederlandse Antillen zeer belangrijk en de heer Sutton heeft met zijn artikel hiervoor zeker een waardevolle bijdrage geleverd.

Nieuws in het kort

Stockholm. — In Zweden wordt jacht gemaakt op een vijftigtal uit Indië afkomstige papegaaien, nadat zich in het land verscheidene gevallen van longontsteking met — naar men meent — symptomen van de zg. papegaaienziekte, hebben voorgedaaan, waarvan twee met dodelijke afloop. De verkoop van 43 uit Brazilië geïmporteerde papegaaien is verboden.

Moskou. — Het Sovjet Russische ministerie van posterijen heeft een postzegel uitgegeven, waarop het Kremlin is afgebeeld met een nachtelijke hemel als achtergrond, waarin de drie Russische kunstmanen en de maanraket te zien zijn, en met het opschrift „het 21e congres van de Sovjet-communistische partij".

EISENHOWER naar LONDEN?

Londen. — Een woordvoerder van het Foreign office heeft vandaag meegedeeld geen kennis te hebben van een voorgenomen bezoek van president Eisenhower aan Londen. Volgens berichten uit de Verenigde Staten zou de Amerikaanse president voornemens zijn in het voorjaar naar Europa te gaan ter gelegenheid van de tiende verjaardag van de ondertekening van het Noord-Atlantisch verdrag en zou deze reis ook te baat nemen een officieel bezoek te brengen aan koningin Elizabeth II van Engeland.

Londen. — De vier jaar oude Fogy van een boerderij bij W...ham in het Engelse Graafschap ...shire heeft een vierling gekregen, hetgeen volgens veefokkers een zeldzaamheid zou zijn. Fogy trekt zich echter niets aan van haar kroost, dat met melk uit de fles wordt gevoed.

Zaterdag reed een personenauto ter hoogte van Cas Chiquito tegen een lichtpaal aan. De bestuurder was in slaap gevallen, waardoor hij van de weg afweek. De schade bedroeg ƒ 1500,—. Bovenstaande foto geeft een beeld van de aan de auto aangerichte ravage.

Het MOEILIJKE en veelomvattende vraagstuk van de buitenlandse VOETBALLER

Het moeilijke en veelomvattende vraagstuk van de buitenlandse voetballer houdt vrijwel alle Europese landen bezig. Altbans de landen, waar het voetbalspel een volledige broodwinning is geworden en waar dus het all-time-professionalisme de gehele voetballerij beheerst.

In het algemeen moet men het zo zien, dat overschakeling naar dat professionalisme de bonds- en klubbestuurderen voor enorme vraagstukken stelde. Indien wij de spelers en volle moeten betalen, zo redeneerde men, dan moeten wij ook zorgen, dat wij de nodige inkomsten hebben. Dat was voorwaarde nummer één. **Een teneinde aan die voorwaarde te kunnen voldoen, meende men iets beter te kunnen doen dan het publiek met allerlei grote namen van spelers te verlokken naar het sportveld te komen.**

Eensdeels is men teruggekomen van die overtuiging, andersdeels huldigt men ook nu nog deze opvatting. Er zijn in Europa twee totaal verschillende vormen van voetbalprofessionalisme ontstaan, beter gezegd gegroeid. **In sommige landen namelijk heeft men daarvan een volmaakte showbusiness gemaakt en daarbij bevindt Spanje zich in de voorste rij.**

Spanje is het land, waarbij de gehele voetballerij zich concentreert op de klubs. Er zijn daar zeer dure en kostbare stadions verrezen en men moet zorgen, dat de kosten er uit komen. Klubscouts als de voormalige, wereldberoemde doelman Zamora, reizen de gehele wereld af om nieuwe sterren te ontdekken en te kontrakteren tegen fabelachtige sommen. Zo'n speler, aldus redeneert men daar, verdient in enkele jaren zijn eigen kosten, omdat hij veel publiek trekt. **Maar veel meer dan enkele jaren mag het ook weer niet duren, want dan zijn de mensen op hem uitgekeken en verlangen zij weer iemand anders om van hem een idool te maken.**

Dat het klubbelang door deze handelwijze in strijd komt met het nationale belang, is zonder meer duidelijk. Maar het landsbelang brengt de klubs niets op en waarom zouden zij zich daarom dan druk maken? **Klubs als Real Madrid en Barcelona geven er totaal niets om of er een sterk nationaal elftal kan worden gevormd of niet.** Zij zitten op zeer hoge lasten en moeten zien. dat zij de eindjes aan elkaar kunnen knopen

Met een zegevierend nationaal elftal kunnen zij dat niet, maar met een klubelftal vol sterren, dat suksessen boekt, kunnen zij dat wèl. De keuze is derhalve voor de bestuurderen niet moeilijk. Zij kontrakteren iedereen, ook den vreemde, die naam heeft als voetballer en zij bekommeren er zich niet om, dat deze vreemdelingen de plaatsen innemen van jonge Spanjaarden en dat daardoor voor de nationale ploeg niet voldoende krachten van betekenis aanwezig zijn.

Uiteraard denken de bondsbestuurderen en zelfs de regeringsautoriteiten er geheel anders over. Zij achten een sterke nationale ploeg nog altijd van meer betekenis dan de beste klubploeg. Daardoor is er een strijd ontbrand tussen tweeërlei opvattingen, waarbij het nationale en het klubbelang met elkaar in botsing komen. Het heeft ongetwijfeld de nationale trots van de Spanjaarden gekwetst, dat hun landsploeg zich niet wist te plaatsen voor de eindronde van het wereldkampioenschap. De toeschouwers immers kijken niet verder dan hun neus lang is. Zij juichen Real Madrid, Barcelona, Sevilla of Valencia toe en verheugen er zich over, dat de klub van hun stad beter is dan die van een andere stad. **Maar eens in de vier jaren zijn zij plotseling toch allemaal Spanjaarden en dan verbazen zij er zich over, dat er geen nationale ploeg op de been kan worden gebracht, die met sukses de glorie van het Spaanse voetbal kan verdedigen. Over het hoe en waarom breekt men zich dan het hoofd niet. Men verbaast zich alleen maar en vraagt zich af. of er dan elders zoveel beter wordt gevoetbald dan wat zij gemeenlijk door hun eigen klubs krijgen voorgezet.**

In Italië heeft men die strijd der opvattingen eveneens gekend. En daar heeft de nationale opvatting het gewonnen. Tenslotte was iedereen er van overtuigd, dat een landenploeg, die meetelde, van groter belang was dan een of enkele sterke klubelftallen. **Het gevolg was, dat het aantal buitenlandse spelers werd verminderd, waardoor jonge Italianen de gelegenheid kregen de open gekomen plaatsen in te nemen en zich te ontwikkelen tot internationaals van betekenis.** Dat proces heeft lang geduurd en zelfs op dit ogenblik kan men nog niet beweren dat we Italianen dat proces hebben gewonnen. Maar er is weer sprake van een opgang in de prestaties van de nationale ploeg en deze kweekt automatisch nieuwe supporters voor de klubs. Klubs, die thans voor heel wat minder hoge uitgaven staan dan enkele jaren geleden en toch behoorlijk spel kunnen leveren.

In Spanje duurt die strijd nog onverzwakt voort. De dure stations zijn nog niet afbetaald, de dure buitenlandse spelers evenmin. De klubs verzetten zich tegen elke beperking ten aanzien van de buitenlanders en proberen er op alle mogelijke manieren onderuit te komen. Spelers uit Zuid-Amerika zijn daarom troef. want het is doorgaans niet zo heel moeilijk aan te tonen, dat zij van Spaanse kom af zijn. Een Spaanse voorvader is gemakkelijk te vinden, zodat ook naturalisatie heel vlot kan gaan. En betreft het spelers uit andere, bijvoorbeeld Europese landen, dan geldt naturalisatie als een der voorwaarden van het kontrakt. Een voorwaarde, die de spelers met hun kapitalen aan peseta's maar al te gaarne aanvaarden. De beroemde Hongaren Puskas en Czibor zijn daarvan wel het duidelijkste voorbeeld. **Straks komt er een Spanse nationale ploeg in het veld, waarin er nauwelijks een echte, onvervalste Spanjaard valt aan te wijzen.** Op die manier tracht men de strijd tussen de twee opvattingen te beslechten in een voor allen aanvaardbare oplossing. **Groot waren daarom de problemen, die Wilkes moest overwinnen, eer hij weer voor een Spaanse klub kon gaan spelen. Want hij voelde er niets voor Spanjaard te worden en de meeste klubs hadden al het maximaal toegestane aantal buitenlandse spelers.** De voorzitter van de Spaanse bond en de gouverneur van Valencia moesten er aan te pas komen om een modus te vinden. En deze vonden zij door er op te wijzen, dat Wilkes voor het Spaanse voetbal reeds grote verdiensten had gehad.

Nederlandse Sportbrief

Men ziet, er is altijd wel een weg te vinden. En wij moesten daaraan denken, toen wij kennis namen van de jongste maatregelen van de Kon. Ned. Voetbal Bond. Bij de overgang naar het semi-professionalisme kregen de klubs volmacht drie buitenlanders te kontrakteren. **Enige tijd geleden werd dat aantal met aller toestemming verminderd tot twee en thans ziet het er naar uit, dat de weg voor buitenlanders geheel is afgesneden.** Elke semi-prof immers moet volgens de reglementen van de KNVB ook nog een maatschappelijke betrekking hebben en voor deze betrekking heeft een buitenlander van de regering een werkvergunning nodig. Die vergunning nu zal in het vervolg alleen worden verstrekt, indien de betrokken speler een zekere graad als ambachtsman heeft bereikt.

Wie hierin het initiatief heeft genomen, is niet helemaal duidelijk De KNVB verwijst naar de regering maar helemaal houdbaar is die houding toch niet. Het is zonneklaar dat men een speler, die men dolgraag heeft, op een of andere wijze gemakkelijk tot volwaardige arbeidskracht kan bombarderen. Vorig jaar nog bleek zulks overduidelijk, toen de Engelse beroepsspeler Trevor Ford, die een grote naam had. naar PSV te Eindhoven kwam. Ook in dit geval werd aanvankelijk een arbeidsvergunning geweigerd, maar plotseling bleek, dat men te Eindhoven al vele jaren had zitten wachten op een man als Ford, die met zijn kennis van de Engelse taal een voortreffelijke public-relations-man voor de firma betekende. Toen kwam de vergunning. **Maar als voetballer presteerde Ford niet veel. Hij sukkelde met blessures en nu is het zo ver, dat de arts hem het voetballen heeft verboden, omdat hij gevaar loopt ongelukkig te worden. PSV is niet alleen de hoge koopsom kwijt, maar de firma zal het verder ook zonder hem moeten doen, want Ford gaat terug naar Engeland om er als oefenmeester te fungeren!**

Wij voelen er daarom veel voor de KNVB zelf als initiatiefnemer te beschouwen en indien dat juist is juichen wij de maatregel toe, waardoor in elk geval het aantal buitenlanders tot een minimum zal worden beperkt. Wie naar Nederland komt om te voetballen, kan immers nooit van grote kwaliteit zijn **Tenslotte valt er ten hoogste 3600 gulden per jaar te verdienen voor een voetballer, althans in zijn klub** Wie werkelijk goed uit de voeten kan op het voetbalveld, haalt daarvoor zijn schouders op. Alleen spelers van geringe kwaliteit kunnen er toe besluiten naar Nederland te gaan, maar moeten zij dan de plaatsen innemen van jonge Nederlanders en moeten dan op die manier de kracht en de mogelijkheden van de nationale ploeg worden verminderd?

Er zijn er, die beweren, dat de meeste Nederlandse spelers in dit stadium nog veel van de buitenlanders kunnen leren en dat men hen daarom moet toelaten. Zij, die zo denken, vergeten echter, dat het hier geen prominente buitenlanders betreft, en dat de Nederlanders in het algemeen van middelmatige buitenlanders weinig of niets meer kunnen leren!

B. M. Schilperoort

DWS — Willem II 4—1. Het tweede doelpunt van DWS, gemaakt door middenvoor Koot, derde van links. Keeper Feyt wordt kansloos geslagen Van links naar rechts: van de ...ytgaarden, Kick, Vonhoff, Swart en Klein.

Toestel van West-Duitse mij. in Rio de Janeiro neergestort

Rio de Janeiro — Een Constellation van de Westduitse Lufthansa is gisteren met 39 inzittenden op het internationale vliegveld van Rio de Janeiro neergestort en in brand gevlogen. 36 inzittenden kwamen om het leven. Drie van de tien bemanningsleden — tweede piloot, steward en stewardess — overleefden de ramp.

Het toestel schoot over de landingsbaan heen en kwam in een diepe laag modder terecht. Het maakte een vlucht van Dakar in Westafrika naar Rio. Het ongeluk is het derde in twaalf dagen nabije Rio's internationale vliegveld.

In Keulen zei een woordvoerder van de Lufthansa dat dit het eerste ernstige ongeluk van de maatschappij sedert haar oprichting in 1955 is.

Twee!

Den Haag. — Op een zondagmorgen gebeurde het in een van Nederlands grote steden, dat twee in witte jasjes geklede bakfietsbestuurders moeizaam naast elkaar voorttrapten. Dat naast elkaar rijden van bakfietsen is weliswaar verboden, maar, och, het was nog stil en niet iedereen kent de regels van het verkeer even goed. Argeloos fietsten ze langs het politiebureau, maar een op wacht zijnde agent merkte het tweetal op. Even tikte hij tegen de ruit en toen hij hun opmerkzaamheid had getrokken, trachtte hij hun te beduiden; dat zij achter elkaar behoorden te gaan rijden. Uit hun vragende blik kon hun onschuld blijken, maar toen de agent twee vingers opstak, leek alles op te klaren en met grote voldoening stelde de agent vast, dat een van hen zijn snelheid ging verminderen. Tevreden zette de agent zich weer aan zijn werk, toen werd er op de deur getikt. Een van de twee bakfietsbestuurders trad glunderend binnen met twee Berlinerbollen....

EILANDGEBIED CURACAO
Middelenstaat t.m. NOVEMBER 1958

Middel	Begroot bedrag per jaar	11/12 van de raming	Werkelijke ontvangst
Erfpachtsrecht	175.000,—	160.417,—	167.215,57
Huur domeingrond en -water	120.500,—	110.458,—	128.070,04
Huur van overige woningen	115.000,—	105.417,—	97.410,56
Ontvangsten abattoir, koel- en vrieshuis	159.400,—	146.117,—	159.691,60
Loodsgelden	1.710.000,—	1.567.500,—	1.419.227,—
Liggelden	15.000,—	13.750,—	28.904,89
Landingsgelden	180.000,—	165.000,—	183.927,—
Parkeergelden	3.500,—	3.208,—	3.872,10
Abonnementsgelden Telefoondienst	1.028.300,—	942.608,—	927.540,08
Schoolgelden geïnd door bijzondere scholen	550.000,—	504.167,—	485.944,99
Schoolgelden en vergoeding voor het gebruik van leermiddelen	290.500,—	266.292,—	300.262,05
Inkomstenbelasting	8.100.000,—	7.425.000,—	7.116.946,74
Winstbelasting	13.600.000,—	12.466.667,—	14.941.438,05
Grondbelasting	2.750.000,—	2.520.833,—	1.632.210,78
Gebruiksbelasting	500.000,—	458.333,—	449.102,54
Motorrijtuig- en motorbootbelasting	700.000,—	641.667,—	767.407,50
Vergunningsrecht ingevolge de vergunningsverordening 1949	140.000,—	128.333,—	137.795,50
Uitkering van het Land ingevolge art. 88 van de Eilandenregeling N.A.	5.748.632,—	5.269.579,—	5.598.783,45
Alle overige ontvangsten	850.555,—	779.675,—	963.798,61
Beschikking over batige saldi van vorige jaren	500.000,—	458.333,—	—,—
Administratieve posten	45.000,—	41.250,—	—,—
Totaal Gewone Dienst	37.281.387,—	34.174.604,—	35.509.549,05

ERIC DE NOORMAN — Het land der witte mannen

50—42 „Maar gij vergist U, als ik het zo zeggen mag", glimlachte Eric, terwijl hij naar voren treedt. „Op mijn woord, wij weten niets van de jongevrouw, waarover gij spreekt

Mijn metgezel was bij de beklimming van de heuvel onverwacht in het gat gevallen en het was alleen om te pogen hem er weer te halen, dat wij ons daar ophielden". „Ja? Hm! Maar wat deed ge daan daar vóór Uw vriend er in viel?" zegt de oude loerend. Op dit moment mengt Cendrach zich in het gesprek. „Om dat uit te leggen, zou ik een heel lang verhaal kunnen vertellen". ,klinkt de stem van de oude scheepsbouwer zacht. „Zo ge tijd hebt....."

Maar de oude opperdruiden wimpelt haastig met een benige hand af. „Mij wachten vele bezigheden! Vele, ahem! Bepalen wij ons tot het nodige". „Wij wachten inderdaad", zegt Cendrach, ,ondanks alle tegenslagen, op zoek naar het Land van Belofte, waarvan de legenden van mijn volk, dat ook het uwe is, verhalen. Begrijpt gij niet onze ontroering bij het aanschouwen van een Keltisch gramonument hier in dit vreemde land?" De oude Conall snuift en knikt meevoelend. „Stel U dan onze teleurstelling en droefenis voor", herneemt Cendrach zonder zijn stem te verheffen, „toen wij moesten ervaren, dat de wrede mensenoffers, welke in het mooie Erin reeds lang van de baan zijn, hier nog in zwang zijn. Komaan. Heer Conall, gij lijkt mij toch een oud, en verstandig man, verstandig genoeg om te weten, dat goden toch zeker niet in grafheuvels zitten, om jonge vrouwen als offer te ontvangen".

„Sssst!" gebaart Heer Conall, in elkaar duikend en verstolen rondloerende, ,Natuurlijk geloof ik dat niet, maar wat geeft het? De wet is de wet, zo is het altoos geweest, nietwaar en, bovendien...... het is de enige manier, om dit roodhuidige volk onder de duim te houden.

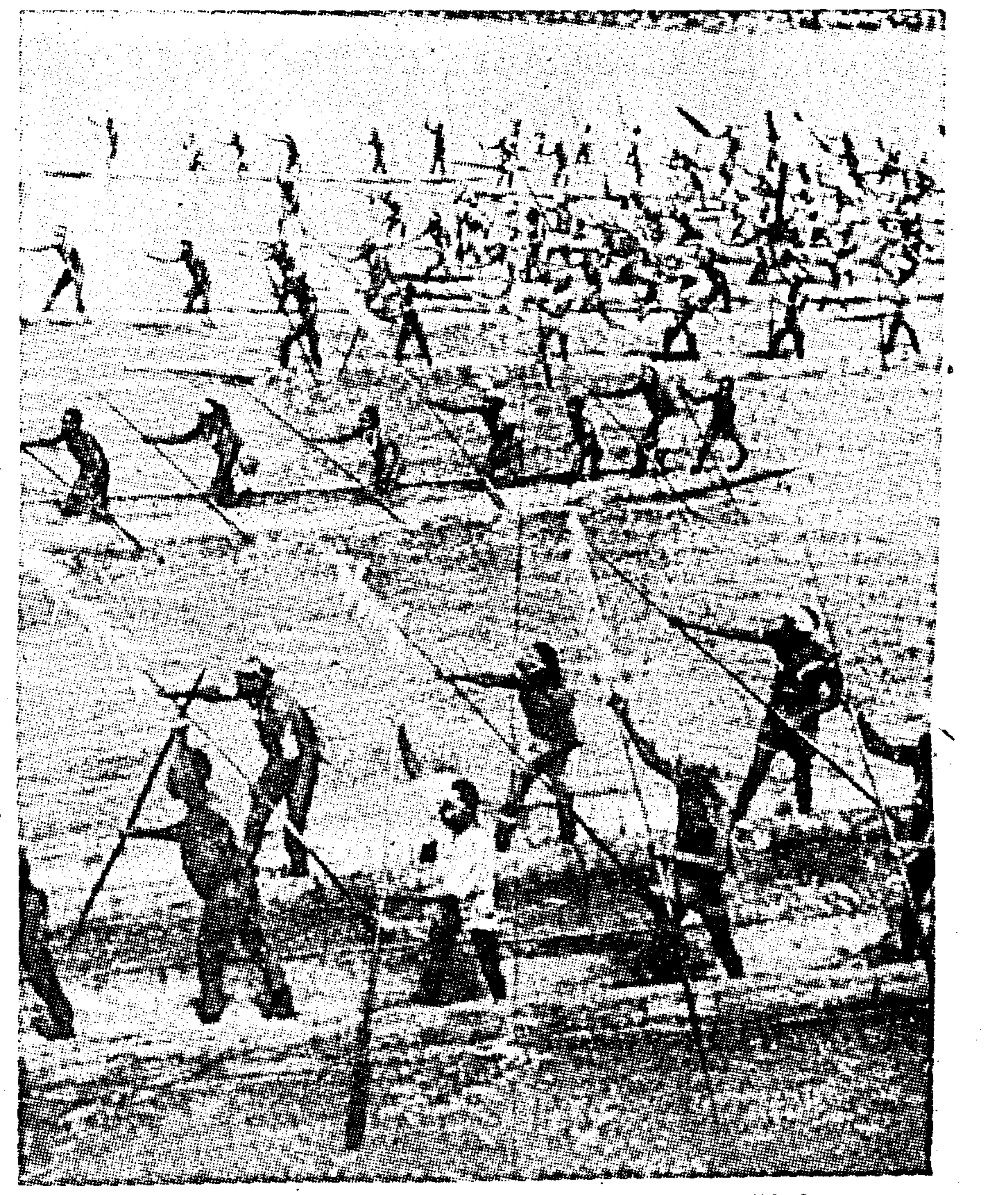
Conall, de laatste uit het geslacht, rijst eensklaps uit zijn zetel op. „Het onderhoud is ten einde", beslist hij krakend. „Er is nog veel te doen, zeer veel. In ieder geval, wij begrijpen elkaar, nietwaar?

Dat verheugt mij zeer. Gij zijt dus vrij, natuurlijk.

Wij praten later verder". En met deze woorden wuift hij ongeduldig de verbaasd toeluisterende Noren van zich af.

Experiment aan de Mappi

Leven en laten leven

Een boeiend schouwspel vormen in zuidelijk Nieuw-Guinea altijd de prauwen. Deze foto geeft een indruk, hoe de strijdlustige Papoea-volkeren ten oorlog trokken en trekken.

(Van een bijzondere medewerker)

Er zijn tal van manieren denkbaar om het cultuurpatroon van een primitief volk te benaderen. Dat kan gebeuren met absoluut misprijzen, maar ook met een tolerantie, waarvan het eind soms weg is. Een jaar of wat geleden kwam in Londen op een congres over het kannibalisme een mijnheer verklaren, dat hij het opeten van mensenvlees, mits behoorlijk toebereid, een hygiënische methode vond om van je doden af te raken. Dat was dan niet zozeer de theorie van de nobele als wel van de hygiënische wilde. Verwerping van zulke absurde stellingen behoeft echter niet onmiddellijk te leiden tot het eerder genoemde absolute misprijzen. Want niets is zo gemakkelijk uit het oog te verliezen als deze realiteit, dat ook het patroon van een primitieve cultuur een patroon is, een systeem van met elkaar samenhangende zeden, mythen en normen. Indien men aan een stam van koppensnellers een absoluut snelverbod oplegt en men laat de zaak verder zoals zij is, bedenke men, dat men in feite niets anders heeft gedaan dan het verstoren van een zekere orde en — in vele gevallen — het verwekken van een cultuurcrisis in optima forma. Dat er nog een tussenweg is, en dat die ook bewandeld wordt, toont pater dr. J. Boelaars M.S.C. aan in zijn boek „Papoea's aan de Mappi" (De Fontein, Utrecht-Antwerpen).

In het eerste deel van dit boek zet dr. Boelaars uiteen, hoe het cultuurpatroon van een Papoea-volk in zuidelijk Nieuw-Guinea, de Jaqai, er tot voor enkele jaren uitzag. De sneltochten vormden daarin een centraal element. Zij waren niet bedoeld om „zielestof" of levenskracht of wat dan ook te ontnemen aan de belaagde buren. Dr. Boelaars maakt aannemelijk, dat de Jaqai snelden, omdat zij in zo'n summum aan geweld de volle ontplooiing van hun vitaliteit beleefden. Een verbod zonder meer van dit koppensnellen annex kannibalisme zou de Jaqai in de diepste verwarring hebben gestort.

Het was altijd gebruikelijk geweest de periode van rouw om de eigen doden te doen ophouden nadat de Jaqai van hun sneltocht waren teruggekeerd. De rouwkleding werd dan afgelegd en ook werden de stellages in het bos afgebroken, waarop de overledene in zijn prauw lag uitgestrekt. Zonder sneltochten zou dus het hele ceremonieel rond overlijden en begrafenis in de war geraken en ook zou het aantal huwelijken drastisch verminderen. Want geen enkel Jaqai-meisje, dat zich respecteerde, zou willen trouwen met een Jaqai-jongen, die niet in staat was haar een vers gesnelde kop aan de arm te hangen.

Missie en bestuur in zuidelijk Nieuw-Guinea hebben de zaak anders aangepakt. Zij hebben getracht ieder onaanvaardbaar element in het cultuurpatroon der Jaqai, dat werd verwijderd, onmiddellijk te vervangen door een nieuw element. Alle spanning en alle cultuur-twijfel is daarmee wel niet vermeden, maar het laat zich toch aanzien, dat de Jaqai de aansluiting tussen het befaamde „stenen tijdperk" en de eeuw van het atoom gaan vinden.

In de plaats van de snelfeesten zijn de doopfeesten gekomen; het bestuur heeft bewust contact gezocht met de behoeders van de Jaqai-traditie en er is zo, ondanks alle veranderingen, een continuïteit gevonden, die het beste voor de toekomst doet verw...

Het experiment van de „reïntegratie", zoals het door controleur Cappetti is genoemd, is aan de Mappi bepaald nog niet afgelopen. De veranderingen, die moeten plaats grijpen in het gezins- en stamleven, zijn daarvoor wel wat erg groot, maar er is een goed begin gemaakt. Dit experiment is in de meest letterlijke zin des woords, gericht op leven en laten leven.

In de bestaande literatuur over Nederlands Nieuw-Guinea is dit experiment als eens eerder genoemd. Anthony van Kampen heeft in „Wijkende Wildernis" (Uitgeverij C. de Boer jr., Amsterdam) een beeld gegeven van de huidige samenleving aan de Mappi. Een beeld dat, zoals hij zegt, te zien geeft: kinderen die naar school gaan en ouders die op de gemeenschappelijke tuinen werken, gaan vissen of sagokloppen. De eerste twee elementen van dit beeld: naar school gaande kinderen en het gemeenschappelijk bewerken van de tuinen met klappers, knolgewassen en groente, zijn gunstig. Maar het gezamenlijk gaan vissen en sagokloppen duidt nog op onvolkomenheden. Er blijkt uit, dat de ouderen het nieuwe welvaartsplan nog niet geheel en al vertrouwen en voorts, dat er een bepaalde economische noodzaak bestaat, die de mensen nog steeds de bossen doet intrekken. En in de bossen is het gevaar zeer groot, dat de oude gewoonten herleven. Vandaar, dat de bepaling is gemaakt, dat de mensen verplicht zijn 's zaterdags en 's zondags in het dorp te blijven. Dr. Boelaars heeft al deze moeilijkheden in zijn boek uitvoerig besproken.

Hij maakt op zijn rustige en, naar het ons voorkomt, deskundige wijze overigens nog eens duidelijk, hoe moeilijk, hoe ondoenlijk het eigenlijk is om een tijdstip te bepalen, waarop alle volkeren van westelijk Nieuw-Guinea in staat mogen worden geacht over hun eigen lot te beslissen. Een harmonisch acculturatieproces, zoals dat aan de Mappi wordt voltrokken, vergt tijd en rust.

Dr. Boelaars zegt hierover: „Wanneer wij de omstandigheden zo gunstig mogelijk maken, mogen wij hopen dat zij (de Jaqai) snel tot ontwikkeling zullen komen, maar tevens moeten we ons niet verwonderen, als we daardoor gedwongen worden te constateren dat de vooruitgang „langzaam" voortschrijdt". Als wij een enkel bezwaar tegen dit boek, of eigenlijk tegen deze uitgave mogen formuleren, dan is het de kleurige stofomslag, die bij velen verwachtingen omtrent de inhoud zal doen ontstaan, die niet helemaal gedekt worden door de wetenschappelijke ernst van de „case study" die zij zullen aantreffen.

In proces dat al negen jaar duurt

HITLERS Volkswagen-spaarders eisen elk een autootje

V.W.-Werke zouden bij inwilliging van deze vordering 2½ maand voor niets moeten draaien

(Bijzondere correspondentie uit Bonn)

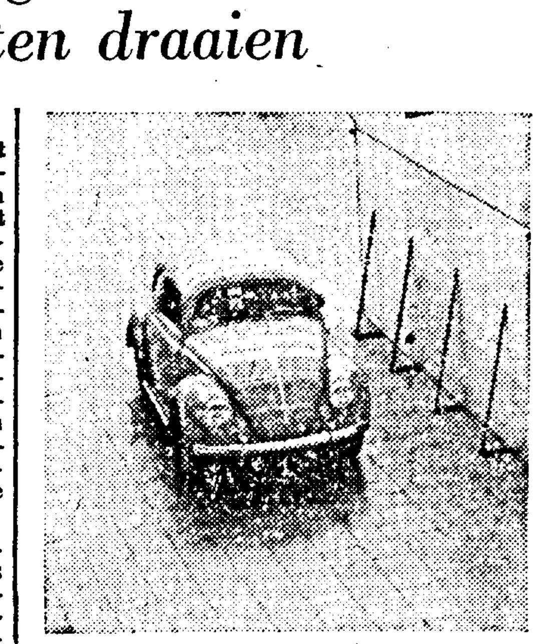
Al negen jaar duurt het proces, dat de vroegere „Volkswagen"-spaarders tegen de V.W.-fabrieken in Wolfsburg (Nedersaksen) voeren en het gaat nog steeds voort. Het Bondsgerechtshof in Karlsruhe heeft (voor de derde maal in hoogste instantie) opnieuw een vonnis van een lagere rechtbank gecasseerd, ditmaal op grond van een onvolkomenheid in de procesvoering. In totaal zijn nu reeds zeven vonnissen geveld. Geen enkele is tot dusverre rechtskrachtig geworden, noch voor de klagers (die worden vertegenwoordigd door de „Vereniging van vroegere V.W.-spaarders"), noch voor de aangeklaagde V.W.-fabrieken.

Het gaat de vroegere V.W.-spaarders om inlossing van Adolf Hitlers belofte, dat zij voor 990 ex-Rijksmarken (tegenwoordige waarde: 99 D-mark) 'n autootje zouden kunnen krijgen. In 1945 spaarden 336.000 Duitsers bij het „Deutsche Arbeitsfront" voor een „Volkswagen". 276.000.000 Rijksmark waren op die manier door het D.A.F. „ingezameld". 130.000 V. W.-spaarders echter hebben het beloofde autootje nooit ontvangen. 45.000 hunner hebben zich verenigd in de „Vereniging van vroegere V.W.-spaarders", die sinds juli 1949 met de V.W.-fabrieken (en daardoor feitelijk met de Westduitse staat, die als rechtsopvolger van het „Derde Rijk" de Wolfsburgse fabrieken overnam) „in proces ligt".

Indien op een gegeven ogenblik de een of andere „hoogste instantie" de klacht van de V.W.-spaarders zou toewijzen, zou bij een dagproduktie van 2.000 wagens de fabriek ruim twee en een halve maand voor niks moeten draaien. Indien alle door Hitler teleurgestelde (of bedrogen?) V.W.-spaarders met zijn 130.000-en een auto zouden „claimen", zou dat de fabriek 494.000.000 mark kos-45.000 leden der vereniging op leveranten. En wanneer alleen maar de 45.000 leden der vereniging op leverantie van een V.W. zouden statn, zou dat de fabriek bij een verkoopsprijs van ongeveer 3.800 markt per auto nog 171.000.000 Mark kosten.

Het zou ons te ver voeren op de finesses van dit in duur monsterachtige proces in te gaan. De „Vereniging van vroegere V.W.-spaarders" beseft intussen ook wel, dat bij de gestegen produktiekosten van de „Volkswagen" een autootje niet meer voor het equivalent van Hitlers 990 Rijksmark kan worden geleverd. Zij zijn dus bereid tot een vergelijk en hebben hun eisen aanzienlijk gereduceerd. Zij willen nu alleen nog een „Volkswagen" tegen kostprijs bij volledige aanrekening van de betaalde Rijksmarken in een verhouding van geveer 1400 Mark. De kostprijs van een „Volkswagen" is geheim, maar veel meer dan misschien 1.500 Mark zouden de spaarders dan voor hun autootje niet behoeven bij te betalen. De fabriek in Wolfsburg heeft in juli van dit jaar een vergelijk aangeboden: een korting van 500 Mark op de lijstprijs (dus niet de kostprijs) of een uitbetaling in contanten van 250 Mark, voor het geval een spaarder van zijn claim zou afzien. Ook dit vergelijk werd door de spaarders van de hand gewezen, na een buitengewone ledenvergadering der vereniging, die door 250 man werd bezocht.

Het Bondsgerechtshof in Karlsruhe, dat zich — zoals gezegd — als driemaal met deze zaak heeft moeten bezighouden, heeft telkenmale geoordeeld, dat er geen verdragsverhouding bestaat tussen de klagers en de „Volkswagen"-fabrieken, waarop de spaarders aanvankelijk hadden gebaseerd. Hun advocaten redeneerden, dat de V.W.-Werke net als het D.A.F. een -nazi-instelling waren. Het Bondsgerechtshof oordeelde evenwel, dat dit niet het geval was, aangezien de V.W.-fabrieken in de derde Wet van de vroegere geallieerde controleraad voor Duitsland niet, zoals alle overige nazi-instellingen, waren opgedoekt. (Dit is van groot belang voor de Bondsregering, die het eigendomsrecht over de fabrieken voor zich opeist in verband met haar plannen om ze in particulier bezit te doen overgaan. De deelstaat Nedersaksen n.l. staat op het standpunt, dat hij en niet Bonn eigenaar van de fabrieken is). Daarop wijzigden de spaarders hun tactiek en stelden, dat zo de V.W.-werke niet rechtstreeks schuldplichtig waren, zij dan toch tenminste m e d e-verantwoordelijk waren voor de uitvoering van de haar door het D.A.F. gegeven opdrachten. Zij meenden te kunnen bewijzen — op grond van correspondentie tussen de fabrieken en

het D.A.F. en van getuigenverklaringen — dat de V.W.-werke zich van deze medeverantwoordelijkheid bewust zijn. Het Oberlandesgericht in Celle liet dit bewijsmateriaal echter niet toe. Dit is de onvolkomenheid in de procesvoering geweest, op grond waarvan het Bondsgerechtshof thans de heropening vtn het proces heeft gelast. De spaarders stellen voorts, dat de Westduitse staat met de overneming van de V.W.-fabrieken alleen de voordelen en winsten kan opstrijken en zich onttrekken aan de schulden en verplichtingen uit vroegere jaren.

En zo gaat het, gelijk wij in de aanhef reeds zeiden, verder, tot er op een gegeven ogenblik een werkelijk laatste arrest wordt gewezen, waaraan noch door de een, noch door de ander kan worden getornd. Niemand weet, wanneer dit eindelijk eens het geval zal zijn. En intussen rijden 130.000 V.W.-sopatrders met de tram of gaan per benenwagen, tot zij voor een „zacht prijsje" eindelijk de „Volkswagen" zullen krijgen, die ze eigenlijk onder Hitler al bij elkaar hadden gespaard. Zij komen dus in ieder geval, hoe men het ook wendt of keert, bedrogen uit.

SPANJE HEEFT EEN NIEUWE NATIONALE HELD

Rasechte kapper zingt de „Barbier"

(Van een correspondent in Spanje)

Hij had altijd een groot artiest willen worden, geen derderangs. Als hij halverwege de Olympus geen adem genoeg meer zou hebben om de top te bereiken, ging hij liever terug naar de scheerstoel om zijn leven verder als barbier te slijten. Maar nu hij als groot artiest naar Rome ging om voor 13 miljoen televisiekijkers „Figaro qua, Figaro la" te zingen, wilde hij een eigen orkest om hem te begeleiden. En in de pauze wilde hij het Vaticaan zien en de Sint Pieter en wilde hij een van de Italiaanse filmsterren opbellen om een afspraak met haar te maken om te gaan dansen!

Het was de tweeëntwintigjarige zigeuner Antonio Munez Torres aan te zien, dat hij nu reeds de vracht van zijn voortijdige beroemdheid met moeite torste. Na jaren als nederige kappersknecht - voor zover een rasechte zigeuner tenminste nederig kan zijn - in de Sevillaanse kapperszaak „Los Pagaritos", „De Vogeltjes" vale baarden geschoren te hebben, zag hij zich plotseling uitverkozen als de enige, de echte „barbier van Sevilla", dé held van Rossini. En dat zou hij in Rome, ten aanschouwe van dertien miljoen kijkers waar moeten gaan maken.

Handige impressario's plegen op gezette tijden lumineuze ideeën te ontwikkelen. Zij ontdekken dan „de mooiste stem van de Jordaan" en maken een éénogige jongeman, die zijn hele leven gesleten heeft als derderangszanger in een café in de Amsterdamse Nieuwe Brugsteeg, in drie weken tijds beroemd. Zij raken op die momenten bijna spelenderwijs die elementen in de volksziel, waar beroepspolitici een mensenleeftijd lang naar zoeken zonder ze te vinden. Zij spelen het klaar in enkele dagen een volksbeweging los te slaan en een ganse natie uit bewondering te doen knielen voor het idool dat met alle middelen van de moderne publiciteit uit de vulgariteit van de armoede naar de schitterende toppen van de rijkdom en de roem wordt gesleurd.

Welnu, de handigaards van de Italiaanse radio en televisie waren op het grandioze en bitter originele idee gekomen om onder de kappers van Sevilla een rasechte „barbier" te gaan zoeken, die over voldoende stemgeluid beschikte om de grote aria uit Rossini's meesterwerk te zingen. De man zou een zoete toekomst beschoren zijn. Aan 't Madrileense dagblad A.B.C. werd verzocht om de organisatie van deze edele speurtocht op zich te nemen. Behalve het feit dat de kapper goed zou moeten kunnen zingen, zou hij er ook nog goed uit moeten zien en zou hij beslist niet ouder dan 35 jaar mogen zijn.

Jeugdige zigeuner uit Sevilla wint prijsvraag van Italiaanse TV

A.B.C. heeft zich met spoed van deze taak gekweten. Het was niet gemakkelijk, want een zingende Sevillaan, zelfs een zingende Sevillaanse kapper is nauwelijks een bijzonderheid. Alle Sevillanen kunnen zingen en dansen ook als het moet, en zij zien er allemaal even goed uit. Bovendien kent Sevilla niet minder dan driehonderd welvarende kapperszaken, waar 1200 barbiers hun gezegende arbeid uitoefenen.

Een kapper in Sevilla maakt, zoals de meeste kappers in Spanje, ernst met zijn vak. Hij zal de haardos die aan zijn vaardigheid wordt toevertrouwd, zoals dat behoort met het mes bewerken. De schaar, laat staan dus enig elektrisch aangedreven apparaat, komt er nauwelijks aan te pas. Hij zal bij het scheren nog uithalen, zoals dat volgens de wetten van Spaanse zwier en gratie behoort. Hij zal zich bij dat alles de tijd gunnen, omdat hij beseft dat het hoofd van zijn cliënten op het spel staat en zijn hoofd is tenslotte het belangrijkste dat men bezit.

Onmiddellijk nadat A.B.C. het concours had geopend, stroomden de kandidaten toe. Het merendeel had zich voor deze gelegenheid uitgedost in traditioneel Sevillaans costuum, de sombrero scheef op het hoofd. De eerste selectie wees uit dat een groot deel van de barbiers-in-spe helemaal niet uit Sevilla kwam, maar uit omliggende plaatsen die ze voor deze gelegenheid tot de „grootstad" rekenden. Enkele anderen konden niet zo best zingen. Hun bedoeling was evenwel goed, ze wilden nu eenmaal graag naar Rome om er de Paus en de filmsterren te zien. Een zigeuner kon weliswaar niet zingen, maar wel schilderen en hij informeerde beleefd of dat misschien ook goed was, want het leek hem wel om wat schilderijen in Rome van de hand te doen.

Zij die tenslotte wel zingen konden en bovendien gerenommeerde kappers uit Sevilla waren nog talrijk genoeg om de jury slapeloze nachten en hoofdbrekens te bezorgen. De man die zich aankondigde als „de koning van de Mambo" achtte men niet zo geschikt om een aria uit een opera te zingen en men kon hem dus gevoeglijk terzijde stellen. Tenslotte bleven er dertig kandidaten over, die allemaal met veel furore een flamengo konden zingen. Lyrische zangers waren er maar weinig en, uit hen werd tenslotte de tweeëntwintigjarige Antonio Munez gekozen. Een volbloed zigeuner, die het zingen thuis met de paplepel had ingekregen. Behalve kapper was hij ook nog telegrafist, had hij een grote belangstelling voor de schilderkunst en Garcia Lorca kende hij uit zijn hoofd. Zijn grootste ideaal, verklaarde hij, was in Rome voor de televisie Vittorio de Sicca te scheren, „Figaro qua, Figaro la" zingend.

Deze uitverkiezing leverde Spanje een nieuwe nationale held op. Alle kranten begonnen zich tot een redelijke mate van hysterie op te werken en de naam van Antonio Munez Torres schalde van elke pagina het volk tegen. Antonio's ster rees met de snelheid van een maanraket. Maar ook met de ongewisheid van zo'n projectiel. Want zijn tocht naar Rome werd weinig meer dan een koude douche. Hij heeft er de Figaro gezongen, inderdaad. En hij heeft dat goed gedaan. Maar Vittorio de Sicca bleek er niets voor te voelen zich publiekelijk te laten scheren en de filmsterren wilden niet met Antonio dansen. Een eigen orkest zat er al evenmin aan. De Sint Pieter en het Vaticaan waren wèl bereid hem te ontvangen en daar heeft hij dan ook vol verbazing staan kijken.

Een beetje ontgoocheld is hij teruggekomen. De Olympus was hoger dan hij had gedacht. Toch wil hij niet meer naar „Los Pagaritos", naar zijn scheerstoel terug. Dat betekent dat hij barbier af is en iets anders zal moeten zoeken om zijn talenten waar te maken. Want de „Barbier van Sevilla" is alleen maar een publiciteitsstunt als hij werkelijk aan de scheerstoel staat.

Afschaffing huurkoopbeperkingen Engeland leidt tot scherpe concurrentie

(Bijzondere correspondentie uit Londen)

Met de troonrede van Koningin Elizabeth bij de opening van het Britse Parlement heeft de conservatieve regering haar politieke program voor het komende begrotingsjaar ontvouwd. Het eerste deel van het program betreft de afschaffing van de meeste der nog van kracht zijnde oorlogscontroles. De regels, welke gehandhaafd blijven zijn voornamelijk van strategische en defensie-aard. Voorts blijft gehandhaafd het recht om verordeningen en beperkingen uit te vaardigen omtrent de huurkoop, alsmede de maatregelen ten aanzien van de noodzakelijke importen. Vanzelfsprekend blijven de export-controleregels ook van kracht.

Hoewel de macht om in te grijpen op het terrein van de huurkoop voorlopig nog blijft bestaan, zijn alle restricties afgeschaft en wordt het aan de fabrikanten en detailhandelaren overgelaten de voorwaarden vast te stellen. Het ziet er naar uit, dat hierdoor een felle concurrentiestrijd zal ontstaan en een verdere stijging van de nationale huurkoopschuld, welke thans reeds £ 500 miljoen bedraagt, het gevolg zal zijn. In de autohandel is het gevecht al begonnen. Uit gepubliceerde cijfers blijkt, dat een auto £ 625 kostend, met een aanbetaling van 5 pct en aflossing in 4 jaar, uiteindelijk £ 825 komt te kosten en met een aanbetaling van 25 pct en aflossing in 1 jaar £ 685. Een geweldige koopgolf wordt verwacht. Niemand schenkt aandacht aan de grote kosten, welke het houden van een auto met zich meebrengt, noch aan het feit, dat het definitieve einde van een auto meestveroorzaakt wordt door een ongeluk. Op het ogenblik komen iedere week 70.000 nieuwe wagens op de weg. Verschillende autobanen worden momenteel aangelegd of verbeterd, terwijl andere ontworpen worden, maar toch moet gevreesd worden dat deze snelle uitbreiding van het wegennet niet op tijd zal komen om het groeiend aantal auto's op de Engelse wegen te kunnen verwerken.

Een andere regeringsmaatregel is de afschaffing van de Industrial Disputes Act. Bij deze wet is een arbitrage-commissie ingesteld, bij welke zowel de werknemersbonden als de werkgevers hun klachten kunnen indienen en welks uitspraak bindend is voor beide partijen. Voortaan kunnen eventuele geschillen alleen door de partijen zelf bijgelegd worden en is de overeenkomst niet langer wettelijk bindend. Het ziet er niet naar uit dat deze stap meer vrede in de industriële wereld zal brengen.

Overigens mag hierbij opgemerkt worden dat in september j.l. door maar liefst 254 stakingen 97.000 werkuren verloren gingen. Een van de zwaarst getroffene is de genationaliseerde steenkolenindustrie, waar gedurende de eerste 9 maanden 2072 stakingen een verlies van 3 miljoen werkuren hebben veroorzaakt. Zonder iets te willen zeggen over de nationalisatie als politiek kan men toch wel voelen, dat dit verlies nu niet direct een aanbeveling is om door te gaan met nationaliseren op de manier zoals tot nu toe is gevolgd, omdat dit noch gunstig is voor de produktie noch voor de arbeiders.

De steenkolenindustrie is overigens niet de enige bedrijfstak, die te lijden heeft van de arbeidsonrust. De staking bij de British Overseas Airways Corp. is door het gerechtshof onderzocht, met het gevolg, dat de staking beëindigd werd. De onderzoekingen hebben een bijzondere ongezonde gang van zaken aan het licht gebracht. Niet alleen is een toenemende communistische invloed gebleken, maar bovendien schijnt het hele arbeidersbestand ontmoedigd en lusteloos te zijn. Voorts schijnt dat de benoeming van Sir Gerard d'Erlanger als president van de B.O.A.C. een bijzonder ongelukkige beslissing is geweest in verband met diens weinig succesvolle vroeger voorzitterschap bij de BEA en zijn relaties met de burger luchtvaart. Dit laatste heeft de verdenking opgeroepen, dat hij gedeeltelijk verantwoordelijk is voor de beslissing van het Ministerie van Luchtvaart om particuliere maatschappijen toe te staan zich te begeven op een terrein waar de B.O.A.C. tot dan toe het monopolie had. Of deze mening nu terecht of ten onrechte wordt gehouden, een feit is, dat tussen 1953 en 1957 het passagiersvervoer bij de B.O.A.C. met 41 pct en het goederenvervoer met 28 pct is toegenomen en bij de B.E.A. met resp. 49 pct. en 87 pct., terwijl de maatschappijen onafhankelijk van deze twee door de staat gecontroleerde bedrijven stijgingen met resp. 190 en 212 pct. boekten.

Hier en elders schijnt het probleem van de moeilijke verhouding tussen leiding en arbeidersbestand meer en meer onoplosbaar te worden en de schade aan de nationale produktie en het Britse prestige wordt steeds ernstiger.

Niet alleen de arbeidsonrust echter veroorzaakt het verlies aan manuren. Kort geleden is weer eens een dispuut ontstaan over het al of niet aanvaarden van het tientallig stelsel, maar niemand heeft nog ooit de moeite genomen om uit te rekenen hoeveel tij[d] loren 's gegaan door het vast[houden] aan het systeem van oude mun[ten], den, maten en gewichten, op o[n]matige wijze onderverdeeld in e[en]heden, hetgeen alleen voorde[el] bij het bepalen hoeveel een ei iets anders dat per dozijn ve[rkocht] wordt, omdat 12 pennies nu e[ven]gelijk zijn aan 1 shilling. Voor houden van een boekhouding, e[en]dig of gecompliceerd, is op de[ze] nier minstens driemaal zoveel [tij]dig dan wanneer het tientallig werd toegepast en hetzelfde geldt het uitrekenen van percentages. decimale stelsel op de effectenb[eurs] worden ingevoerd, waar thans n[og] werkt wordt met ponden, shillin[gs], pence en fracties van ½ tot 1/[..] een pond, dan zou enorm veel be[spaard] worden aan tijd en kosten. Zuid[-Afrika] heeft de grote stap al gewaag[d] Groot-Brittannië dit voorbeeld o[...]gen?

Nederland onder e[en] sneeuwkleed bede[kt]

Den Haag. — Heel Nederlan[d] gisteren onder een sneeuwkle[ed] bedekt. De dikte daarvan varie[erde] enkele centimeters in het west[en] bijna een kwart meter in het no[orden] en oosten.

Het verkeer heeft overigens niet al te veel overlast onderv[onden]. Met een enkele uitzondering uiteraard hier en daar met v[ertra]gingen liepen de treinen norm[aal] konden ook de openbare busdi[ensten] op gang worden gehouden.

Dat het autorijden in het pra[chtige] winterlandschap niet altijd ee[n ge]noegen is ondervond een auto[mobi]list in het zuiden van het lan[d die] zaterdag tegen de avond op een [pro]vinciale weg bleef steken. Zo[ndag]ochtend was de auto geheel [onderge]sneeuwd en er lag een laag van een meter op. Overigens ziet h[et er] naar uit, dat Nederland spoedi[g van] de sneeuw verlost zal zijn. Er [wor]den voor de komende dagen verdere buiten verwacht.

In verband met de weersge[steld]heid werden alle amateurvo[etbal]wedstrijden alsmede de korfba[l- en] hockeywedstrijden van het a[f]pen weekeinde in Nederland af[gelast]. Slechts enkele semi-prof. ontm[oetin]gen vonden doorgang.

Einde van staking American Airlines in zicht

Washington — Het einde [van de] staking bij de luchtvaartmaats[chap]pij „American Airlines", die t[...] dagen geduurd heeft, is in [zicht], nadat de direktie en de vere[niging] van vliegers een akkoord h[eeft] bereikt.

In het nieuwe arbeidskont[ract is] bepaald, dat de vliegers nu [...] voor vijf uur zullen worden b[etaald] als zij dienst doen, ook al w[erken] zij karter. Verder, dat de be[man]ning van de straalvliegtuige[n zal] bestaan uit drie piloten [en een] boordwerktuigkundige. Dit is [een] piloot meer dan bij de ander[e toe]stellen. De extra piloot krijgt [een] salaris van minimaal 650 doll[ar per] maand.

Eisenhower aanvaardt ont[slag] van V.S.-ambassadeur op C[uba]

Washington. — President Eis[enho]wer heeft het ontslag aanvaard [van] de Amerikaanse ambassadeur [op] Cuba, zo heeft Eisenhowers [pers]sekretaris Hagerty zaterdag [mee]gedeeld.

Het schijnt, dat dit ontslag [het] gevolg is van de houding va[n de] Cubaanse rebellen tegenover de [am]bassadeur.

Zij verwijten hem o.m. de [...] te hebben gehad in de beno[eming] van generaal Cantillo tot opp[er]velhebber van de Cubaanse s[trijd]krachten en met deze genera[al te] hebben samengewerkt om te [voor]komen, dat Fidel Castro aa[n de] macht zou komen.

TOM POES EN DE KWANTEN

3415 De heer Dorknoper stond lange tijd geheel beteuterd in de rivier te staren.

De naderende dageraad wierp een rode gloed op het rustig voortstromende water en niet wees er op dat hier een vreselijk autobus ongeluk had plaats gevonden.

„Hoe droevig!" prevelde de beambte handenwringend. „Die arme jongeheer Poes; zo jong nog. Verdronken bij hulpverlening aan een ambtenaar in functie. Ach het kan ons een troost zijn, dat er een mooie onderscheiding voor hem zal zijn weggelegd. En wat de eigenlijke autobus betreft; die was in overtreding en daarom kan ik er geen traan óm laten. Ik ben een rare in die dingen......"

Hij zweeg, want op dat moment verscheen het oude voertuig aan de andere oever weer boven water. Alsof er niets gebeurd was, rammelde het de kant op en reed rustig verder. Met een kreet wierp de hooggeplaatste klerk zich in de stroom, die hij met korte, driftige slagen overstak. Dat nam tijd. Toen hij zich eindelijk, geheel uitgeput, op de tegenoverliggende oever hees en het water uit zijn bolhoed liet lopen, was de zon reeds boven de kim gerezen. Doch het spoor van de autobus was duidelijk te zien — en na een korte rust hervatte de ijverige ambtenaar dan ook de achtervolging.

Het kan echter lang duren voor hij het vreemde vervoermiddel heeft ingehaald en daarom kunnen we beter eerst eens gaan kijken hoe het Tom Poes is vergaan.

Na een vreselijke tocht onder water was hij meer dood dan levend nog enige tijd aan het treeplankje blijven hangen. Doch toen de autobus met grote snelheid een dal in reed kon hij zich niet langer houden. Hij werd van zijn zitplaats afgeschud en lag nu geheel gekreukt in het kale landschap terwijl de oude automobiel kuchend in de nevels verdween......

WIE ADVERTEERT — EEN MOORD!

door AGATHA CHRISTIE

24

„O, gunst," schrok juffrouw Murgatroyd. „Daar had ik natuurlijk op moeten rekenen. Alibi's enzovoort. Nou laat 's kijken, ik was waar iedereen was!"

„Je stond niet bij mij," verklaarde juffrouw Hinchliffe.

„Hemeltje, Hinch, is dat zo? Nee, da's waar, ik had net de chrysanten bekeken. Het was geen erg mooi soort. En toen gebeurde het opeens...... dat wil zeggen, ik wist niet wat er gebeurde. Ik had geen moment aan een echte revolver gedacht...... en zo lastig allemaal in donker en dat afschuwelijke gegil. Ik dacht eerst, dat dat mens vermoord was, moet u weten...... ik bedoel dat vluchtelingetje. Ik wist niet, dat hij het slachtoffer was...... ik wist trouwens niet eens, dat er een vreemde man bij was. Ik hoorde alleen een stem, die riep. „Steek je handen op, alsjeblieft!"

„Geen alsjeblieft, gewoon: „Handen omhoog!" verbeterde juffrouw Hinchliffe.

„Het is afschuwelijk, maar ik vond alles even kostelijk, tot dat kind begon te gillen, weet u. Nee, in pikkedonker vond ik het ook niet zo leuk meer, er heeft iemand op m'n likdoorn getrapt ook...... Wilde u verder nog iets weten, inspecteur?"

„Nee, dank u," gaf inspecteur Craddock ten antwoord, een blik werpende op juffrouw Hinchliffe. „Ik geloof, dat er niets meer te vragen valt."

Haar vriendin lachte hardop. „Hij wil niets meer van je weten, Murgatroyd." Zij keek de inspecteur eens aan. „Als u geen tijd wilt verliezen, doet u nu het beste naar de pastorie te gaan. Die is hier vlak bij en mevrouw Harmon is lang niet zo dom als ze er uitziet. Soms denk je zelfs, dat ze hersens heeft. Ze heeft er in elk geval wel wàt!"

Toen zij de inspecteur met brigadier Fletcher zagen wegwandelen vroeg Amy Murgatroyd ademloos. „O. Hinch, heb ik 'n erg gek figuur geslagen? Ik raak dadelijk zo erg van streek!"

„Helemaal niet." Juffrouw Hinchliffe glimlachte. „Alles bij alles vind ik, dat je het er nog vrij behoorlijk hebt afgebracht!"

Inspecteur Craddock keek de grote, kale kamer eens door met een intens behaaglijk gevoel. Hier deed het hem enigszins denken aan zijn eigen huis in Cumberland. Verschoten cretonne, grote, wat haveloze stoelen, bloemen en boeken overal in het rond verspreid en een patrijshond gezellig in een mand. Hij vond mevrouw Harmon, met haar verstrooide blik, wat slordig uiterlijk en levendig gezicht, bepaald sympathiek.

Ze begon echter dadelijk met te zeggen. „Ik zal u niet veel verder kunnen brengen. Want ik heb dadelijk allebei mijn ogen dicht gedaan. Ik vind zo'n verblindend licht altijd iets vreselijks. En toen er bovendien nog schoten vielen heb ik ze nog steviger dichtgeknepen.

Ik had zo gehoopt, dat het een rustige, kalme moord zou zijn. Ik houd niet van die plotselinge donderslagen......"

„Heeft u dus werkelijk niets gezien?" De inspecteur keek haar glimlachend aan. „Maar u hoorde zeker des te meer?"

„Grote genade, ja, dat was me wat! Deuren, die open en dicht gingen en mensen, die malle dingen riepen en die Mitzi, die gilde als een locomotief...... en die arme Bunny, die piepte als een konijn...... En iedereen dringen en over elkaar struikelen. Maar toen er geen knallen meer volgden, deed ik mijn ogen open en zag iedereen in de gang staan met kaarsen. En toen vloog het licht weer aan en was alles gewoon of er niets gebeurd was. Dat bedoel ik niet letterlijk, maar u begrijpt het wel. Zo in donker zijn de mensen zo heel anders."

„Ja, ik begrijp best wat u bedoelt, mevrouw Harmon."

Mevrouw Harmon straalde hem tegen. „Maar dáár lag de man toen," ging zij voort, „een beetje een wezelachtige buitenlander...... een blozend, verbaasd gezicht...... dood op de grond...... met naast zich een revolver. O, ik snapte er niks van, wilt u dat wel geloven?"

De inspecteur snapte er evenmin wat van. Hij zat er, wat je noemt, lelijk mee in.

Craddock deponeerde het getypte verslag van zijn verhoren voor de commissaris op tafel. Deze laatste had net het telegram gelezen, dat hij van de Zwitserse politie had ontvangen.

„Hij had geen blanco strafregister," vertelde Rydesdale. „Net wat we al dachten......"

„Ja, meneer."

„Juwelendiefstallen...... knoeierijen in de boekhouding...... juist...... een chèque...... beslist een ongunstige knaap."

„Dat wel, meneer, maar allemaal klein werk."

„Inderdaad, maar kleine kinderen worden groot..."

„Dat is nog de vraag."

De commissaris keek hem eens aan. „Scheelt er wat aan, Craddock?"

„Ja, meneer."

„Hoe dat? Het is een vrij duidelijk geval. Soms niet? Laat me eens kijken wat al die mensen te vertellen hadden." Hij trok het rapport naar zich toe en las het vlug door.

„De gewone tegenstrijdigheden en inconsequenties. Er klopt nooit één ooggetuigeverslag, wanneer verschillende mensen een zelfde moment van spanning beschrijven. Maar de hoofdzaken zijn toch duidelijk."

„Dat is waar, meneer. Maar het levert een hoogst onbevredigend resultaat op. Ik bedoel...... een glad verkeerd beeld."

„Komaan, laten we de feiten even reconstrueren Rudi Scherz heeft de bus van 5 u. 20 uit Madenhar naar Chipping Cleghorn genomen en kwam daar om zes uur. Twee medepassagiers en de conducteur hebben dat bevestigd. Hij is van de bushalte in de richting van Little Paddocks weggewandeld. Hij is daar kennelijk ongehinderd door de voordeur binnengestapt. Hij heeft het aanwezige gezelschap met zijn revolver bedreigd, twee schoten gelost, waarvan één juffrouw Blacklock rakelings langs het hoofd vloog en heeft zich toen met een derde kogel doodgeschoten, bij ongeluk of met opzet, dat weten we niet. Maar dat laatste is ook meer een kwestie die de jury moet beslissen. Zover hoeven wij niet te gaan."

(Wordt vervolgd)

Van filmschlager tot Oostduits volkslied

(Van onze correspondent in Bonn)

Peter Kreuder, de Duitse componist, liedjeszanger en piano-begeleider beweert, dat het „volkslied" van de zogenaamde „Duitse Demokratische Republiek", de Oostzone van Duitsland, een parafrase is op zijn schlager „Goodbye, Jonny..." uit de Hans Albers-film „Wasser für Canitoga". Hij heeft de Oostduitse regering in rechten aangesproken. De waarde van de rechtsstrijd hebben zijn advocaten vastgesteld op 250.000 mark.

Een vluchteling uit Midden-Duitsland, die naar de Bondsrepubliek kwam, vertelde Peter Kreuder het verhaal, hoe „Goodbye, Jonny..." tot Oostduits „volkslied" werd gepromoveerd. Hans Eisler, de chef van de muziekpropaganda in Oost-Duitsland, liet zich in de studio's van de „Deutschlandsender" in Oost-Berlijn enige uren lang melodieën voorspelen, op zoek naar een geschikt muziekje, waarop het nog te „componeren" Oostduitse „volkslied" kon worden gebaseerd. Zijn keuze viel daarbij op Kreuders „Goodbye, Jonny...". De nieuwe tekst werd: „Auferstanden aus den Ruinen".

Nadat Kreuder deze geschiedenis van de vluchteling had gehoord, liet hij langs allerlei geheime kanalen de muziek van het D.D.R.-„volkslied" komen en bij vergelijking met de door hem in de dertiger jaren gecomponeerde schlager meende hij aanleiding genoeg te

PETER KREUDER BEGINT PROCES TEGEN OOSTDUITSE REGERING

hebben om een advocaat in de arm te nemen en een aanklacht wegens plagiaat tegen de „regering" der Oostzone van Duitsland in te dienen. Weliswaar was er aardig aan het liedje „Goodbye, Jonny..." gedokterd, maar het was er — zo vertelt Günther Engelmann in „Die Welt" — volgens Peter Kreuder nog duidelijk genoeg in te herkennen.

Kreuder begreep toen plotseling ook de consternatie, die twee jaren geleden was ontstaan tijdens zijn optreden ter gelegenheid van de Leipziger Messe, in de Oostzone dus. Hij was uitgenodigd om daar wat te komen musiceren in een der jaarbeurshallen. Aanvankelijk had hij bij het in hoofdzaak Oostduitse publiek veel succes, dat zeer wel de politieke betekenis begreep van een Peter Kreuder-liedje als „Im Leben geht alles vorüber...", „In het leven gaat alles voorbij", ook de diktatuur van de communistische S.E.D. in Oost-Duitsland.

Na nog een paar liedjes te hebben gespeeld en gezongen, kwam Peter Kreuder met zijn „Goodbye, Jonny..." en toen sloeg de stemming in de zaal ineens om. Sommige toeschouwers keken schichtig om, anderen stonden op en verlieten de zaal. Kreuder begreep er niets van, ook niet toen funktionarissen hem kwamen vertellen, dat hij deze melodie maar niet meer moest spelen. Kennelijk meenden de funktionarissen, dat Kreuder zich een soort variatie op het „volkslied" der D.D.R. had veroorloofd, die hem niet paste.

De Oostzonale funktionarissen hebben blijkbaar al lont geroken. Aan de afrekening voor auteursrech[ten] wegens het spelen van Pe[ter] Kreuders liedjes is plotse[ling] een eind gekomen.

Ook in 1939 — zo ve[rtelt] Günther Engelmann ve[rder] — was het liedje „Good[bye] Jonny..." al het onderw[erp] van een politieke strijd. [Des]tijds hadden de nazi's [be]zwaar tegen de Engelse t[itel,] die tot „Leb wohl, Pe[ter"] moest worden verduitst.

Peter Kreuder meent [het] serieus met zijn aankl[acht] tegen de Oostduitse re[ge]ring wegens diefstal van [zijn] schlager. In kort geding [wil] hij het verdere spelen [van] het „volkslied" laten [ver]bieden. En wanneer de DD[R-]„regering" zich aan de [be]zwaren van Kreuder [niet] zou storen, wil de schla[ger]componist de zaak desno[ods] voor de V.N. brengen. O[ve]rigens is voor de Oostdu[itse] autoriteiten de onthull[ing] van hun plagiaat al pijn[lijk] genoeg. Misschien is dat wel de reden, waarom [zij] nooit willen, dat bij offic[iële] gelegenheden (meestal [van] sportieve aard), waar te[ams] zowel van West- als O[ost-] Duitsland zijn vertegenwo[or]digd, hun „volkslied" wo[rdt] gespeeld. Het had kun[nen] zijn, dat een muziekken[ner] daarin „Goodbye Jonny[..."] al veel eerder had herk[end].

Maria-Congres vormde waardig Sluitstuk van Lourdesjaar-viering

Oranjestad. — Dit weekend eindigde het Maria-congres, dat een waardig sluitstuk vormde van de viering van het Lourdesjaar. Het betrof hier in zekere zin een experiment. De organisatie was vrijwel geheel in handen van leken. Weliswaar werd grote medewerking ondervonden van vele priesters, maar het was vermoedelijk voor de eerste maal, dat leken op deze wijze en in het openbaar officieel getuigenis aflegden van hun geloof en devotie.

In het algemeen gesproken kan worden gezegd, dat de conferenties een groot succes werden. Slechts een bijeenkomst moest worden afgelast, de overige werden drie bezocht. In de grotere plaatsen was het bezoek meest zeer bevredigend; in de buitendistrikten verschillende malen overweldigend groot.

Het was hartverwarmend te zien, hoe men bijvoorbeeld te Paradera dit congres maakte tot een manifestatie van de eerste orde. Boeiend was het ook van sprekers die uit geheel verschillende milieu's kwamen de beschouwingen te horen die, hoewel vanuit andere gezichtshoeken bekeken, allen overeenstemden in de groteliefde en verering tot Maria.

Veel waardering hadden de bezoekers voor het opgewekt enthousiasme van de leden van de groep Jubentud Christian.

Het is onmogelijk een verslag te geven van de redevoeringen die door de verschillende sprekers werden gegeven en dat is ook niet nodig, omdat deze conferenties hun waarde ontlenen aan het samen zijn en samen beleven van de waarheden van het Geloof.

Een woord van dank is op zijn plaats voor allen die meewerkten. de sprekers, de organisatoren en al diegenen die door zang en spel, de avonden extra opluisterden. Dit eerste Maria congres op Aruba betekende een belangrijke stap in de richting van het op steeds aktiever wijze deelnemen der leken aan de apostolische arbeid vn de Kerk.

WILLEM MEYER op Aruba

Oranjestad. — Dit weekend vertoefde de heer Willem Meyer, direkteur van het Peter Stuyvesant-college op Aruba. Dit bezoek hield vebang met voorbereidingen voor een excursie dat meer dan 100 leerlingen van de school het komend weekend aan Aruba zullen brengen. De leerlingen komen vrijdagmiddag aan boord van H. M. van Speyk. Hier vinden zij onderdak in de „bachelors quarters van' de heer van Gijn op Lago Heights. Het touristenbureau en de voorlichtingsdienst verlenen hun medewerking, terwijl van Marinierszijde de toezegging werd ontvangen dat men voor het transport van de leerlingen faciliteiten zal verlenen.

RAIZA PONSON koningin van Caribe Speeltuin

Oranjestad. — In het kader van de viering van het jubileum van de Caribeclub werd gisteren een groot en zeer geslaagd kinderfeest gehouden. Hoogtepunten vormden een hoela hoep wedstrijd en het verkiezen van een Koninginnetje voor de nieuwe speeltuin.

De winnaars van de Hoelhoep wedstrijden waren Suzie van Meeteren, Roland Harms, Brenda Oduber, Armando Ruiz, Maria Monica Arends, Nancy Navarette, Neldon Oduber, Kenny Ecury en Edwina de Cuba. Groot succes bij de toeschouwend had vooral de driejarige Nancy Navarette.

Om half zes kon men de uitslag bekend maken van de verkiezing voor een speeltuin koninginnetje. Met 3550 stemmen kwam de vijfjarige Raiza Ponson als eerste uit de bus.

Het werd een zeer geslaagd kinderfeest, dat een goed begin vormde van het uitgebreide jubileumprogramma van Caribe.

CARNAVALSVIERING INGELUID

Rudy Mac Donald opgeroepen tot Prins Carnaval

Oranjestad. — Allerwegen bereiden het Centrale Carnavalscomité en de klubbesturen thans de viering van het carnaval voor. De viering werd feitelijk officieel begonnen zaterdagavond, tijdens een door het centrale comité op het terrein van Aruba Juniors georganiseerd bal, waar tijdens door een jury Prins Carnaval werd gekozen.

De belangstelling voor dit gebeuren was bevredigend, maar toch ook weer niet zo groot, als men wel had geknoopt. Candidaten voor funktie van Prins waren Rudy McDonald van de Commandeursbaaiclub, Francisco (Codo) Loefstock van Aruba Juniors, Wagib (Boechi) Muyale van de Royal Club, Ralph Benschop van Lago Heights club en Ru Arends van de Tivoliclub.

De jury koos Rudy McDonald van de Commandeursbaaiclub, die op zijn beurt Roy de Kort tot zijn Pancho aanwees.

De voorzitter van het carnavalscomite, de heer Casper Lacle hield een redevoering, waarin hij inging op de viering van het carnaval. Hij wees er onder meer op dat voor een geslaagde viering de medewerking van iedereen nodig is. Juist nu Aruba serieus de bevordering van het tourisme ter hand neemt, moet ook het Carnavalsfeest nog meer worden tot een nationale gebeurtenis.

Groot is de belangstelling die van bepaalde groeperingen wordt ondervonden, maar tevelen blijven nog afzijdig. Hierdoor wordt het ook zo moeilijk om de nodige fondsen te vinden voor een waardig viering. De nieuwgekozen prins wenste de heer Lacle van harte geluk en vele dolle successen.

Commandeursbaaiclub vierde feest.

In de Commandeursbaaiclub werd intussen zaterdagavond een groot carnavalsbal gehouden. Voorzitter Dominico Croes sprak een welkomswoord en spoorde de leden aan eendrachtig te helpen om ook dit jaar de club weer goed voor de dag te laten komen. Los Duques zorgden voor opgewekte dansmuziek en zo werd de avond voor de club een groot succes. Het was er gezellig en druk tot in de vroege morgenuren.

De Tivoliclub, welke jaren geleden de carnavalsviering op Aruba introduceerde hield een zeer origineel bal. De gasten kwamen in dit „Touristenjaar" allen als tourist gekleed in fleurige hemden en fraaie fototoestellen. De „touristen" begonnen met de verkiezing van de verschillende autoriteiten voor de carnavalsviering. Aan het slot van dit al stonden Max Arends en Jezus de Lima bovenaan op de kandidatenlijst voor de functie van Prins, Farida Arends, dochter van de tijdelijke gezaghebber, als Reina de Carnaval en Mirian van der Ree als Joyita. De verkiezingen gaan voort. De uitslagen worden op 17 januari a.s. bekend gemaakt.

LITTLE LEAGUE BASEBALL

Oranjestad. — Dit weekend werden in het stadion enkele pittige en goed bezochte little league baseballwedstrijden gespeeld. Viana versloeg Friesche Vlag met 2-1 en Cocomalt versloeg de Arubaanse Lions met 5-1.

De belastingmaatregelen op CIPRUS

Nicosia. — De leiders van de Griekse cijprioten hebben in Nicosia een economische raad in het leven geroepen om de nieuwe belastingmaatregelen van de regering van Cyprus te bestrijden.

De nieuwe belastingen, die de vorige week zijn bekendgemaakt, zullen de prijzen van benzine, brood en diverse andere artikelen hoger maken. De Britse regering verwacht dat deze belastingen dit jaar circa 10 miljoen gulden zullen opbrengen. Men wil dit geld besteden voor de bestrijding van de EOKA, de Griekse verzetsorganisatie op Cyprus.

Prins BERNHARD naar CHILI

Den Haag. — Prins Bernhard zal op 2 februari naar Chili vertrekken om in zijn kwaliteit van voorzitter van de FEI, der Internationale Paardensport Federatie, het Internationale Kampioenschap in Vina del Mar bij te wonen.

In Aansluiting aan het verblijf in Chili zal de Prins officiele bezoeken brengen aan Paraguay en Brazlie. In Brazilie zullen in het bijzonder ook verscheidene nederzettingen van Nederlandse emigranten worden bezocht.

Na deze bezoeken zal de Prins nog enkele dagen prive in Mexico doorbrengen. De reis zal in totaal ongeveer 4 weken duren.

K.L.M.-vertegenwoordiger Kuyn verlaat Aruba

Oranjestad. — Binnenkort wordt de heer O. Kuyn, de populaire KLM vertegenwoordiger en verkoopsbevorderaar op ons eiland naar elders overgeplaatst. Zeer velen zal het spijten de familie Kuyn te zien vertrekken. De heer Kuyn was hier ongeveer zeven jaar werkzaam en wist zich in die tijd zeer vele vrienden te maken. Mede in verband hiermee duurde zijn stationering hier al langer dan gebruikelijk. Het is alsnog niet bekend welke funktie de heer Kuyn thans wacht in de grote KLM organisatie, maar het ligt in de lijn der verwachting dat hij, gezien zijn ervaring, weer op een buitenlandse post zal terechtkomen. Als opvolger werd de heer Prior benoemd, die binnenkort uit Nederland zal vertrekken.

Burgerlijke Stand

Oranjestad. — **Geboren:** Op 4 januari John Robert, zoon van de heer en mevrouw J. Croes-Croes, Piedra Plat 109, 7 januari Luciano Rudolf, zoon van de heer en mevrouw C. R. Harms-Geerman, Boliviastraat 5, 9 januari Louise Charlotte, dochter van de heer en mevrouw P. T. Sprenger van Giersbergen, Generaal Majoor de Bruynewijk 14.

Huwelijken: Op 7 januari Samuel Charles en Margaret S. John, Village Noord 38 9 januari José Lorenzo Henriquez, en Adela Ras, Sombre 1', op '0 januari Enrique Leopoldo Schwengle en Ana Maria Quant, Butuin 9, Marciam Croes en Flora Petronilia Kelly, Casibari 5.

Uit Politierapporten

Oranjestad. — Op de Adriaan Laclé boulevard werd door de politie een autowiel met band gevonden. Mevrouw Trytel van Watapana Gezag verloor een zilveren schakel armband en een granaten halskettinkje.

Bij de National Grocery in de Village Noord vlogen enige kerstbomen in brand. De spuit rukte uit maar behoefde niet in aktie te komen. Omwonenden blusten het brandje.

UIT VOORLOPIG VERSLAG

Heeft Elektriciteit-concessie een monopolistisch karakter?

Willemstad. — In het Voorlopig Verslag op het ontwerp landsverordening tot wijziging van de Electriciteit-concessie-verordening (P.B. 1952, no 178) merken de Statenleden o.a. het volgende op.

Gelijk de Memorie van Toelichting vermeldt, is het deel van het onderhavige ontwerp voornamelijk de bevoegdheid van de Gouverneur tot verlening van toestemming voor de aanleg van werken, bedoeld in artikel 2 van de Concessieverordening, te delegeren aan het bestuurscollege. Hiertegen bestaat dezerzijds in principe geen bezwaar voor zover het betreft de aanleg van werken, nadat de concessie voor een bepaald gebied reeds verleend is.

Opgemerkt werd evenwel dat wanneer het betreft een nieuwe aanvrage tot het **verkrijgen** van een concessie, het zeer gewenst is voor te schrijven dat een gedetailleerde opgave dient te worden verstrekt van de aan te leggen werken, zoals aangegeven in meeraangehaald artikel 2. Immers, mede aan de hand van deze details zal beoordeeld kunnen worden of de aanvrager — en in geval er meerdere aanvragers zijn welke daarvan — voor het verkrijgen van de concessie in aanmerking komt.

De bevoegdheid tot het verlenen van nieuwe concessies ware overigens voor te behouden aan de Centrale Regering. Wanneer later echter andere werken dan die, welke in de oorspronkelijke aanvrage vermeld zijn, aangelegd moeten worden — dit is praktisch het enige geval, dat zich voorlopig zal voordoen gezien de bestaande concessies en de onwaarschijnlijkheid dat daarnaast nog andere zullen worden verleend, — bestaat er geen bezwaar tegen dat de bevoegdheid tot verlening van de betrokken vergunning in handen wordt gelegd van het bestuurscollege.

Tevens ware in overweging te nemen aan deze vereenvoudige procedure een toezicht door de Gouverneur te verbinden, alsmede de mogelijkheid van beroep op deze functionaris — althans in sommige gevallen — bij weigering van de vergunning door het bestuurscollege.

Enkele leden zijn van oordeel, dat het gewenst is de eilandgebieden Aruba en Curaçao de bevoegheid te geven om zelf concessies te verlenen. aangezien zij over de nodige outillage beschikken en de eventuele financiële consequenties kunnen dragen.

Het heeft de aandacht getrokken dat er in het ontwerp — en dit is ook het geval met de huidige concessie-verordening — geen richtlijnen zijn vermeld, noch ten aanzien van het verlenen, noch ten aanzien van het weigeren van een concessie-aanvrage. Onwillekeurig rijst hierbij de vraag of een elektriciteits-concessie dan een monopolistisch karakter moet hebben. Ofschoon men begrijpt dat er enerzijds rekening dient te worden gehouden met de omstandigheid dat in het algemeen geen plaats is voor meerdere elektriciteits-maatpijen in één eilandgebied, kan anderzijds toch niet worden ingezien waarom een tweede elektriciteits-maatschappij bij voorbaat moet worden uitgesloten.

Door de bevolkingsaanwas en het daarmede gepaard gaande relatief groter stroomverbruik, kan het op een bepaald moment zeer wel verantwoord zijn een tweede concessie te verlenen, terwijl beide met redelijke winst zullen kunnen werken. Naar dezerzijdse mening is gezonde concurrentie ook in deze in principe toe te juichen.

In aansluiting op het voorgaande werd algemeen de opmerking gemaakt dat de tarieven voor de levering van elektrische stroom in de Antillen buitengewoon hoog zijn. Dit zou, naar verluidt, o.m. een van de hoofdoorzaken zijn dat de straatverlichting alhier zo pover is, aangezien voor deze bepaald onvoldoende verlichting reeds enorme bedragen betaald moeten worden. Gaarne zou men het inzicht van de Minister hieromtrent vernemen.

Opgemerkt werd dat de Electriciteit-concessie-verordening, de concessies, de aansluitingsvoorwaarden en de leveringsvoorwaarden, verschillende bepalingen bevatten, die met elkaar in strijd zijn, bv. die betreffende de door de aanstaande stroomverbruikers te betalen kosten voor nieuwe aansluitingen en die betreffende de ter beschikking stelling van ruimte voor de bouw van een transformator, welke door uitbreiding nodig mocht blijken te zijn. Gaarne zou men de mening van de Minister hieromtrent vernemen.

De wens werd voorts te kennen gegeven dat na de totstandkoming van de onderhavige wijzigingen, een geldende tekst van de electriciteit-concessie-verordening in de officiële nieuwe spelling zal worden uitgegeven.

AGENDA ARUBA

Kantoor Amigoe
Toricellistraat 16, tel: 1233.
Maandag 12 januari 1958

BIOSCOPEN.

De Veer:
„Love in the afternoon". om 8.30 uur met Gary Cooper, Audrey Hepburn en Maurice Chevalier (18 jaar).

Rialto:
„The two gun teacher" om 8 uur, met Guy Madison en Andy Devine (alle leeft).

Principal:
„Storm over the nile". om 8 uur met Laurence Harvey, Anthony Steel en James Robertson Justice (alle leeft.)

Aurora:
„Four boys and a gun" om 7.30 uur, met Frank Sutton en Terry Green (18 jaar).

Savaneta
„Moord in mont Martre" om 7.30 uur, met Michel Auclair en Paul Frankeur (in het Frans, met Ned. tekst) (18 jaar).

Botica's
O'stad, Botica Aruba tel: 1080
S. Nicolas: Botica San. Lucas tel: 5006.

FLAUWVALLEN

(Van een medische medewerker)

Flauwvallen is meestal geen ernstig gebeuren, waarbij medische hulp is vereist. Juist, omdat de leek hier zonder bezwaar de arts kan vervangen is het nuttig als de helper in grote lijnen weet, hoe hij wel èn vooral hoe hij niet moet handelen. Het is een bekend verschijnsel, dat wij graag iets willen doen bij een accident. Het geeft ons het gevoel onze plicht te hebben gedaan, ook als onze handelwijze niet ter zake dienende is.

Als voorbeeld zien wij altijd weer de impulsieve behoefte van de omstanders om iemand, die onwel wordt te laten drinken, of hij er toe in staat is, of hij er zin in heeft, het doet er allemaal niet toe: het slachtoffer moet en zal drinken.

Behalve door de wens om werkelijk hulp te bieden is deze behoefte misschien ook te verklaren door de gerust stelling, die er van uitgaat als iemand in staat is om een van de belangrijkste levensfuncties: het drinken te vervullen. Aangezien de wens hier dan echter vaak de vader van de gedachte pleegt te zijn is voorzichtigheid derhalve geboden.

De verklaring van het flauwvallen is tamelijk eenvoudig. De hersenen, het middelpunt van waaruit ons gehele doen en laten wordt bestuurd, kunnen geen ogenblik buiten de zuurstof, die onophoudelijk door het bloed wordt aangevoerd. Bij een tekort aan zuurstof staken zij hun arbeid, waardoor de bewuste levensfuncties uitvallen. Denken, zien, horen, bewegen is niet meer mogelijk: het individu verliest zijn bewustzijn. Hart, longen en andere — niet van de wil afhankelijke — organen blijven hun functie normaal vervullen. Door de bewusteloosheid zoekt het lichaam vanzelf de liggende houding, waardoor het hoofd omlaag zakt en de bloedtoevoer naar de hersenen wordt vergemakkelijkt. Bovendien heeft het lichaam in bewusteloze toestand veel minder zuurstof nodig, zodat er meer overblijft voor de hersenen, die zelf in deze toestand natuurlijk ook een kleinere behoefte hebben. Dit maakt het begrijpelijk, waarom een simpele flauwte niet lang duurt.

Vaak reactie van overgevoelige naturen op warmte, honger, schrik, zien van bloed

Het onderscheid tussen een gewone flauwte en ernstiger vormen van bewusteloosheid is als regel niet moeilijk. Een belangrijk kenmerk is, dat er voor een flauwte bijna altijd een duidelijke aanleiding is. Deze uitwendige oorzaken zijn velerlei: warmte, honger, schrik, onverwachte situaties, zien van bloed enz. Opvallend is dat overgevoelige naturen, ook jongens en meisjes in de puberteit, er het meest last van hebben. In de loop der jaren verdwijnt het meestal vanzelf. Een gewone flauwte duurt altijd maar kort. Bestaat er een langer dan enkele minuten durende diepe bewusteloosheid dan is er iets ernstigers aan de hand en is medische hulp nodig.

Een flauwte kondigt zich zelf meestal aan. Het aanstaande slachtoffer krijgt een onaangenaam licht gevoel in het hoofd, gepaard gaande met misselijkheid. Ogen en oren werken niet goed meer: beelden en geluiden worden vervormd. Hij voelt zich miserabel en heeft het gevoel opgeheven te worden in een snelle lift. Deze en andere verschijnselen vormen de inleiding, waarna het bewustzijn geheel wordt opgeheven en de toestand van bewusteloosheid optreedt.

U weet inmiddels, dat de liggende houding met het hoofd laag (plat op de grond) en de benen eventueel wat hoger de snelste methode is om de bloedtoevoer naar de hersenen te verbeteren. Verder make men knellende kledingstukken los om de bloedsomloop te verbeteren. Vanzelfsprekend is rust en kalmte van groot belang. Met zenuwachtig heen en weer gedraaf is niemand gebaat, zeker het slachtoffer niet, dat er ook weinig van gediend zal zijn als hij bijkomend bemerkt, dat gedienstige zielen hem nat hebben gemaakt om op te frissen, zoals het heet. Gelooft U mij, dit haalt weinig uit en het moet bepaald onplezierig zijn om tot je positieven te komen met natte kledingstukken aan. Hoofd en handen met eau de cologne afvegen kan geen kwaad. De snel verdampende alcohol veroorzaakt inderdaad enige afkoeling. Als de bezwijmde weer helemaal bij zijn positieven is mag hij wat drinken, niet eerder. Iemand, die niet goed bij kennis is zal zich gemakkelijk verslikken en loopt dan de kans longontstekking te krijgen.

Z.K.H. Prinses Irene bracht een bezoek aan het 13e bataljon Garde Fuseliers „Prinses Irene" in de Westerbergkazerne te Schalkhaar. Tijdens de rondgang bezocht de prinses de veldkeuken, waar zij een kop soep kreeg aangeboden.

DE CENTRAAL-AMERIKAANSE SPELEN

Antilliaanse athleten winnen drie ZILVEREN Medailles

Goede prestaties van Curiel, Dalnoot en mevr. Secreve

Caracas. — In het afgelopen weekeinde hebben de atleten van de Nederlandse Antillen op drie zilveren medailles beslag weten te leggen.

Zaterdag waren het de gewichtheffers Dalnoot en Curiël, die respektievelijk in de bantam- en vedergewichtklasse het zilver voor de Ned. Antillen in de wacht sleepten en gisteren was het mevr. Sécrève, die in de finale-poule schermen floret op de tweede plaats eindigde en eveneens de zilveren erepalm voor de Antillen wist te winnen.

GEWICHTHEFFEN

Zes Centraal-Amerikaanse records werden verbeterd tijdens de bantamen vedergewichtwedstrijden van het gewichtheffen. **Ook de Antilliaan H. Curiel, die in het bantamgewicht meedeed, verbrak een rekord.**

De nieuwe rekords zijn:

Bantamgewicht: Angel Famiglietti (Panama) 92,5 kg „press", 125 kg in „clean and jerk" en 302,5 kg in totaal.

Hector Curiel (Ned. Antillen) 87,5 kg in „snatch".

Vedergewicht: Carlos Chavez 100 kg in „press" en 322,5 in totaal.

De uitslagen waren:

	Press	Snatch	cl. & j.	Totaal
Bantamgewicht:				
A. Famiglietti (Pan.)	92,5	85	125	302,5
H. Curiel (Ned. Ant.)	80	87,5	117	285
José Izquierdo (Ven.)	82,5	85	110	277
J. Figuera (P. Rico)	77,5	77,5	110	265
Vedergewicht:		Snatch	cl. & j.	Totaal
C. Chavez (Pan.)	100	97,5	125	322,5
L. Dalnoot (Ned. Ant.)	92,5	87,5	115	295
P. Serrano (P. Rico)	85	90	117,5	292,5
M. Alamis (Mex.)	90	82,5	117,5	290
A. Rodriguez (Ven.)	92,5	90	105	287,5

Ook bij de gewichthefwedstrijden van gisteren werden enkele nieuwe rekords verbeterd. De lichtgewicht Ney Lopez (Colombia) kwam voor de drie Olympische oefeningen tot een totaal van 355 kg (drukken 110 kg., trekken 107,5 kg en stoten 137,5 kg.

Kampioen der middengewichten werd Jim. Parks uit Brits. Guyana met een totaal van 362,5 kg (nieuw rekord). Zijn prestaties waren: drukken 107,5 kg, trekken 115 kg (nieuw rekord) en stoten 140 kg (nieuw rekord.)

In het lichtgewicht eindigde de Antilliaan W. Cornett als vijfde met een totaal van 325 kg.

In het middengewicht hadden de Antillen (door het terugtrekken van Betrian wegens een spierverrekking) geen deelnemer.

Vandaag komende Antilliaanse gewichtheffers Pemberton en Adriana in aktie.

SCHERMEN

De eindstand van de finale-poule schermen floret is als volgt:

1. Josefina Navarro (Ven). 10 gewonnen, 1 verloren.
2. **mevr. Sécrève (Ned. Antillen) 8 gewonnen, 3 verloren.**
3. P. Roldan (Mexico) 7 gewonnen, 4 verloren.

De overige Antilliaanse deelneemsters bezetten de volgende plaatsen:

7. E. Kusters 5 gewonnen, 6 verloren.
10. Y de Lannoy 1 gewonnen, 10 verloren.

TENNIS

De Venezolaanse tennisspelers werden zaterdag geheel uitgeschakeld. Nadat het Venezolaanse herendubbel Wolfgang Ploch en Juan Notz van de Costarikijnse gebroeders Julio Cesar en Luis Edmundo Rojas had verloren, moesten de Venezolaanse dames Monica Adler en Cristina Egui de Machado het hoofd buigen voor Cindy Gobert en Grace Valdes van Puerto Rico.

De laatste hoop van Venezuela werd de bodem ingeslagen, toen Llamas (Mexico) Manuel Prieto van Venezuela versloeg met 6-1, 6-0 en 6-0. Ook Cindy Gobert en Pascarella (Puerto Rico) wonnen van Monica Adler en Juan Notz in het gemengd dubbel met 6-1, 6-1, 6-2.

Vervolgens zegevierden Llamas en Contreras (Mexico) in het herendubbel over de gebroeders Rojas van Costa Rica met 6-1, 6-1, 6-0.

Pasarella en Garcia (Puerto Rico) overklastten Brokke en Flores van de Nederlandse Antillen met 6-4, 6-2 en 6-2.

De resultaten van de gisteren gespeelde tenniswedstrijden gaven het volgende beeld te zien:

In de finale van het gemengd dubbel versloegen Yolanda Ramirez en Antonio Palafox (Mexico) het Puertorikijnse dubbel Cindy Golbert en Carlos Pasarel met 6-1 en 6-0.

De finale van het herendubbelspel werd eveneens een Mexicaanse aangelegenheid. Mario Llamas en Francisco Contreras (Mexico) wonnen van Carlos Pasarel en Desiderio Garcia (Puerto Rico) met 6-2, 6-2 en 6-1.

Uitslag halve finale herenenkelspel: Pancho Contreras (Mexico) verslaat Antonio Palafox (Mexico) met 6-4, 6-1, 14-12. Contreras komt nu in de finale uit tegen zijn landgenoot Llamas.

Halve finale damesenkelspel: Imelda Ramirez (Mexico) verslaat Rosemaria Reyes (Mexico) met 2-6, 6-4, 9-7.

BASEBALL

Venezuela versloeg zaterdag het negental van Mexico met 8-7. Tot de vijfde inning stond Venezuela met 7-0 voor, doch op sensationele wijze barstte Mexico in de achtste inning los op pitcher Tadeo Flores en wist de stand op gelijke voet te brengen. In de laatste helft van de negende inning kwam de zege pas in Venezolaanse handen, toen Lopez met een „two-base-hit" de winnende run over de thuisplaat stuurde.

Panama versloeg de Ned. Antillen met 11-1. Voor de Antillen verloor Chiquitin Gregorius. In de vijfde inning werd hij vervangen door Wilson, welke laatste op zijn beurt het veld moest ruimen voor Angela in de negende inning.

Panama noteerde elf runs, acht hits en een error. De Antillen scoorden een run op vijf hits en begingen vier errors.

Gisteren versloeg Mexico het team van Puerto Rico met 3-0. **Venezuela bleef ongeslagen en won de vierde opeenvolgende wedstrijd door een 7-3 zege op Panama.** De stand bij baseball (er worden twee ronden gespeeld) is als volgt:

	gew.	verl.	ave.
Venezuela	4	0	1000
Puerto Rico	2	1	667
Panama	2	2	500
Mexico	1	3	250
Ned. Antillen	0	3	000

VOETBAL

Panama versloeg het team van Puerto Rico met 2-1. In de 25e minuut opende Luis Ponce de score voor Panama. Tien minuten na de rust bracht dezelfde speler de stand op 2-0.

Vijf en twintig minuten na de rust scoorde Piñeiro van Puerto Rico het tegenpunt: 2-1.

Het voetbalteam van Venezuela leed gisteravond een 1—3 nederlaag tegen Mexico.

VOLLEYBALL

Zaterdag vielen bij volleyball de volgende uitslagen:

Mexico — Ned. Antillen (heren): 3-0 (15-7, 15-6, 15-7).

Venezuela — Ned. Antillen (dames): 3-0 (9-15, 15-11, 15-3, 15-3.)

Venezuela — Puerto Rico (heren): 3-2. (12-15, 3-15, 15-2, 15-6, 15-8.).

Gisteren, zondag werden de volleyball-wedstrijden voortgezet.

De herenploeg van Mexico werd volleyball-kampioen door een 3-1 zege op Venezuela. De sets verliepen als volgt: 15-11, 15-9, 13-15, 15-7.

De damesploeg van Mexico won met 3-0 15-4, 15-1 en 15-0 van de Ned. Antillen.

WEDSTRIJDSCHIETEN.

Bij het pistoolschieten vestigde de Colombiaan Enrique Hannaserg met 536 punten een nieuw rekord voor de Spelen. Tweede werd José Ignacio (Venezuela) met 529 punten. Ook Ramon Fernandez (Venezuela) zorgde voor een nieuw rekord. Hij deed dat op het onderdeel schieten op bewegend hert (204 punten). Het schieten op silhouetten (snelvuur) werd met 581 punten gewonnen door Alfonso Castaneda (Mexico).

ATHLETIEK

Een topprestatie tijdens deze Spelen was de verrichting van Pedro Camacho uit Puerto Rico.

Hij verbeterde gisteren het wereldrekord hinkstap-sprong, dat met 16,59 meter op naam stond van de Rus Oleg Riakhovsky. Camacho kwam tot 16,67 meter.

De uitslag van de 80 m. horden, waarvan de finale gisteren plaats vond, was als volgt:

1. E. Guillermina (Mexico) 12,9 sec.
2. B. Ascanio (Ven.) 12,9 sec.
3. S. Zambrano (Panama) 13,4 sec.

De 400 m. hardlopen werd gewonnen door de Puertorikijn Ovidio de Jesus. Hij werd kampioen in de tijd van 48,6 sec. Tweede werd Ivan Rodriguez, eveneens van Puerto Rico, in de tijd van 49 sec. Evaristo Eddie (Venezuela) eindigde op de derde plaats (49,8 sec.)

Harvey Borrero uit Colombia vestigde met een tijd van 4.04.0 over de 1500 meter een nieuw rekord voor de Spelen. Ook de Mexicaan Carlos Fajer zorgde voor een nieuw rekord door de speer 62,36 meter ver te werpen.

WATERPOLO

De waterpoloploeg van Venezuela bleek helemaal niet opgewassen te zijn tegen dat van Mexico. Bij de rust was de stand 15-0 voor Mexico De eindstand werd 24-2.

BOKSEN

Het bokstoernooi van de Centraal-Amerikaanse Spelen verliep voor Venezuela bizonder suksesvol.

Van de acht beschikbare titels wist Venezuela er niet minder dan zes beslag te leggen. In de finales van zaterdagavond kwamen zeven Venezolanen uit en hiervan verloor slechts één zijn partij.

De uitslagen waren:

Armando Blanco (Ven.) verloor van Pablo Lugo (Puerto Rico) in het vliegegewicht.

Carlos Hernandez (Ven.) won op punten van Patrocinio Allen (Panama) in het vedergewicht.

Felix Liendo (Ven.) triomfeerde over Adalberto Hernandez (Mexico) in het lichtgewicht.

Daniel Bravo (Ven.) versloeg Guadalupe Ochoa (Mexico) in het welter-lichtgewicht.

Enrique Tovar (Ven.) won van Frederico Marshall (Panama) in het weltergewicht.

José Burgos (Ven.) behaalde de zege op Louis Samuels (Jamaica) in het midden-lichtgewicht.

Dionisio Malavé (Ven.) overwon Simon Ramos (Puerto Rico) in het half-zwaargewicht.

In het vedergewicht overklaste Elloy Henry (Panama) de Mexicaan Fransisco Vasquez.

BASKETBALL

De uitslagen van basketball waren als volgt:

Panama — Venezuela 101—67.

Colombia — Costa Rica 93—76.

El Salvador — Colombia 66—65.

ATHLETIEK

Kampioen-kogelslingeren werd de Venezolaan Cereali, die een nieuw rekord (51 m 17 cm) voor de Spelen vestigde. De tweede plaats ging naar Ruben Davila (Puerto Rico) met 46.89 m.

Fransisco Fragosa (Mexico) werd derde met 46.75 m.

De finale 100 m. voor dames verliep als volgt:

1. Jean Holmes (Pan. 12.8 sec.;
2. Yolanda Vincout (Mexico) 13.3 sec.;
3. Teresa Treviño (Mexico) 13.4 sec.

De finale 200 m. voor heren had de volgende uitslag:

1. Manuel Rivera (P. Rico) 21.7 sec.;
2. Rafael Romero (Ven.) 21.7 sec.;
3. Lloyd Murat (Ven.) 22.2 sec..

De organisatoren van de Centraal-Amerikaanse Spelen hebben het besluit van de jury om het nieuwe rekord van de Antilliaan Eduardo Adriana, bij het kogelstoten gevestigd, niet te erkennen, overgenomen.

Om eventuele misverstanden uit de weg te ruimen, zij hier opgemerkt, dat Beto Adriana de eerste plaats en de gouden medaille blijft behouden. Alleen het rekord wordt niet erkend.

Uitslag van de finale 100 m. horden:

1. Teófilo Bell (Ven.) 15.2 sec.;
2. Teófilo Colón (P. Rico) 15.9 sec.;
3. Victor Maldonado (Ven.) 16 sec.

MEDAILLES

Na de wedstrijden van zaterdag waren de medailles van de Centraal-Amerikaanse en Caraïbische Spelen als volgt verdeeld:

	goud	zilver	brons	totaal
Venezuela	17	8	9	34
Mexico	5	11	8	24
Puerto Rico	6	9	2	17
Panama	4	2	0	6
Colombia	0	2	3	5
Ned. Antillen	1	2	0	3
Guatemala	1	1	1	3
Jamaica	1	1	0	2
Brits Guyana	1	0	0	1

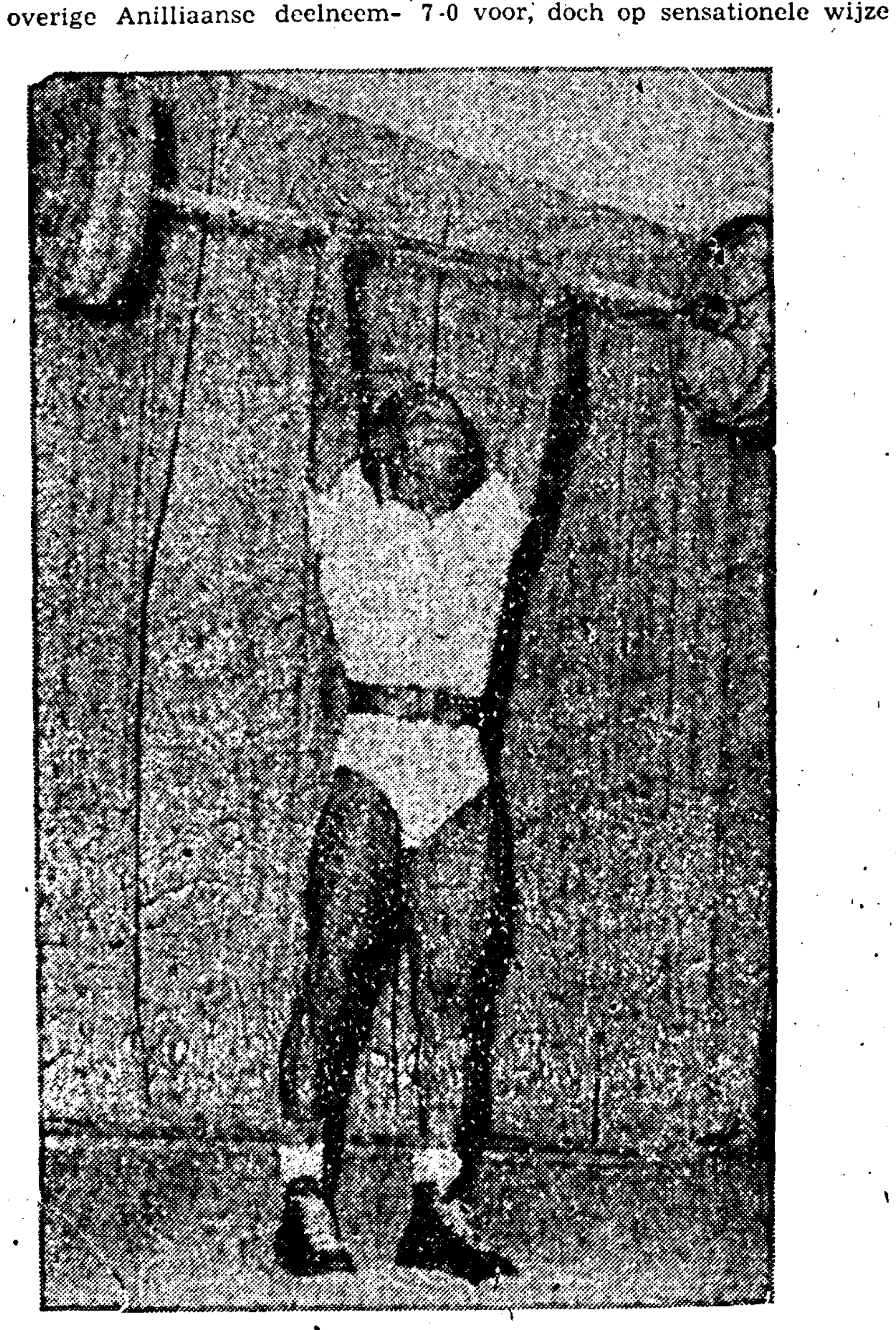
Zoals bovenstaande te zien, heeft Venezuela (tot en met de wedstrijden van zaterdag) 34 medailles in de wacht gesleept, tien meer dan het op de tweede plaats eindigende Mexico. Dank zij vooral de overwinningen bij de bokswedstrijden, in athletiek en in schermen, kon Venezuela tot het hoge totaal van 34 medailles komen.

Na de wedstrijden van zondag hadden de Antillen vier medailles veroverd, t.w. een gouden (Adriana — kogelstoten), drie zilveren (Curiel en Dalnoot — gewichtheffen, mevr. Sécrève — schermen).

Wedstrijden van vandaag.

Het Antilliaans voetbalteam speelt heden tegen Panamá. Ook de Antilliaanse schermers komen vandaag in aktie.

In de tweede ronde van het baseball-toernooi spelen de Ned. Antillen tegen Venezuela.

DALNOOT

...zilver voor de Ned. Antillen...

SPORTBERICHTEN

AUTOMOBILISME

De Engelse coureur Stirling Moss heeft zaterdag op het Admore Circuit bij Auckland met een Cooper de grote prijs van Nieuw-Zeeland gewonnen. Hij reed de 241 km met een Moyenne van 133,1 km/uur, een nieuw record voor dit circuit. De Australier Jack Brabham (vorig jaar winnaar) werd tweede, voor Bruce McLaren (eveneens met een Cooper) en de Amerikaan Harry Schell (Maserati).

TAFELTENNIS

Birmingham. — De interlandwedstrijd tafeltennis tussen Engeland en Nederland, die zaterdagavond te Birmingham werd gespeeld, is geëindigd met een 8—2 zege voor de Britten.

JUDO

Eindhoven. — De interland-Judowedstrijd tussen Nederland en Frankrijk is met een teleurstellende 40-37 nederlaag geëindigd voor de Nederlanders. Teleurstellend, omdat de sterkste Franse Judoka's (Pariset, Courtine en Dazzi) wegens blessures niet beschikbaar waren. Anton Geesink won in een minuut van de Franse tweede dan Mathie Vilauri.

Blauw Wit — Sportclub Enschedé 0—3. Het eerste doelpunt werd gescoord door Abe Lenstra. Gehinderd door drie Blauw Witters wist Abe doelman Conrad te passeren. Abe Lenstra is nog juist te zien bo[illegible] keeper Conrad uit.

„P.S.V.-ers is niet bestand tegen SURINAMERS"

Goede prestatie van NOAD in strijd tegen SPORTCLUB ENSCHEDE

Den Haag. — „P.S.V.-ers is niet bestand tegen Surinamers" — „Met vier Surinamers in de sneeuw" — aldus de koppen in de Nederlandse ochtendbladen van vandaag bij het verslag van Elinkwijk — PSV.

In dit verslagen leest men o.a.: De Surinaamse furie, geïnspireerd in plaats van getemperd door een sneeuwlaag op het veld van Elinkwijk is over het geknakte PSV heengegaan. De Eindhovenaren, zonder animo begonnen omdat Bekkering, Dillen, Kruiver en van Wissen op de absentielijst stonden, konden niet dezelfde geestdrift als de Utrechtse spelers opbrengen en ondanks enkele onbereikbare balien nu door de sneeuw wel in het veld bleven, konden de onberekenbare Frank Mijnals en Marbach voor de meest vreemde situaties zorgen. De onblusbare ijver van de Blauwwitte spelers, die bij vlagen tot behoorlijke combinaties kwamen, werd gehonoreerd met een verdiende 3-0 overwinning.

Dat Elinkwijk met de vier Surinamers Humphrey en Frank Mijnals, Marbach en Kruin op de door een aantal vrijwilligers hard gerolde sneeuwlaag van het terrein der Utrechters een 3-0 zege behaalde op het door invallers gehandicapte PSV. klinkt misschien wat verrassend, maar in feite was het dat helemaal niet.

De Surinamers voelden zich nl. in hun element en bewogen zich opvallend soepel over de harde ondergrond.

NOAD leverde een zeer goede prestatie door de opmars van Sportclub Enschedé een halt toe te roepen. Het werd een 0-0 gelijkspel. De teams onder aan de ranglijst beginnen zich thans danig te roeren en vechten verbeten om het behoud van het Ere-divisieschap. De ploegen boven aan de ranglijst kunnen dan ook op geduchte tegenstand van de „in gevaar zijnde" clubs rekenen en het zal ons zeker niet verwonderen, indien enkele kampioensgegadigden onder dit verzet zullen struikelen.

Boksnieuws

Belfast. — Freddy Gilroy (Noord-Ierland) heeft zaterdag te Belfast de Britse en Empire-titel in het bantamgewicht veroverd door een zege op kampioen Peter Keenan (Schotland). De scheidsrechter greep aan het einde van de elfde ronde in en verklaarde Gilroy tot winnaar Keenan, die tevoren een hevige afstraffing had opgelopen, was zich nauwelijks bewust, dat hij nog rechtop stond. Hij verklaarde na afloop van de wedstrijd, dat hij zich uit de bokssport zou terugtrekken. 17.000 toeschouwers woonden de wedstrijd bij.

Hagerstown, Indiana. — De National Boxing Association heeft Sugar Ray Robinson wereldkampioen middengewicht en Floyd Patterson titelhouder in het zwaargewicht, opgeroepen om donderdag 15 januari voor het bestuur van de N.B.A. opening van zaken te doen, wat betreft hun eventuele plannen tot verdediging van hun titels. De N.B.A herinnert er aan, dat wereldkampioenen hun titel tenminste éénmaal elke zes maanden op het spel moeten zetten.

Robinson heeft reeds verklaard, dat hij aan de oproep gehoor zal geven. Ook zal de N.B.A. op dezelfde bijeenkomst de zaak onderzoeken van de zwaargewicht Lamar Clark, die op eenzelfde avond zes partijen gebokst zou hebben.

Ramp van Rivadelago kostte 132 mensen het leven

Madrid. — In het Spaanse dorp Rivadelago, dat vrijdag door een waterlawine, afkomstig van een ingestorte stuwdam werd verrast, zijn in totaal 132 mensenlevens verloren gegaan, zo is zondagavond te Madrid bekend gemaakt. 23 Lijken zijn gevonden, de overigen worden vermist.

K.N.V.B.-uitslagen

Eredivisie: Sportclub Enschedé — NOAD 0—0; Elinkwijk — PSV 3[illegible]

Eerste divisie A: VSV — Helm[illegible] 2—2; Limburgia — De Graafsc[illegible] 2—0.

Eerste divisie B: Vitesse — [illegible] 4—0.

Tweede divisie B: Zwartemeer[illegible] Veendam 4—2.

Alle overige wedstrijden wer[illegible] afgelast.

Prinses IRENE eindigde als tweede bij Ski-kampioenschap[illegible]

Val d'Isere. — De nationale titels zijn behaald door de 16-ja[illegible] Marian van der Wal en Peter [illegible]kowski. Prinses Irene eindigde [illegible] de dames op de tweede plaats. [illegible] de heren werd Jan Boon twe[illegible] voor Frits Minke en Frans van G[illegible]steren. De resultaten van de re[illegible] slalom (afstand 1500 meter, hoo[illegible] verschil 350 meter en aantal po[illegible] tjes 40) waren: dames 1) Ma[illegible] van der Wal 1.46.0; 2) Prinses I[illegible] 1.46.8; 3)Olga Luwoski 2.02.0.

Heren: 1) Peter Lukowski 1.2[illegible] 2) Jan Boon 1.31.0; 3) Frits M[illegible] 1.32.8.

Surinaamse voetballers in Nederlan[illegible] wensen meer publiciteit

„Ook onze families in Suriname wi[illegible]len graag iets over ons vernemen

Amsterdam. — „Ook wij zijn op sportgebied ambassadeurs van Suriname, al spelen wij dan niet allemaal in de ere-divisie, doch in lagere divisies van de K.N.V.B.". Aldus schrijft een achttal Surinaamse beroepsvoetballers van de verenigingen Haarlem, P.E.C., Wageningen en Van de Wel in de ere-divisie uitkomende verenigingen V.V.V. en Fortuna '54 in een open brief, waarin zij ernstig bezwaar maken tegen de wijze, waarop eind december jl in Amsterdam op een feestavond de Surinaamse sportman van het jaar in Nederland gekozen werd. In pers[illegible] en radio-berichten werd volgens [illegible] de indruk gewekt, dat alle Surinaa[illegible] se sportmensen bij deze verkiez[illegible] betrokken waren. In werkelijkh[illegible] betrof het hier een zuivere „vriend[illegible] aangelegenheid".

De acht Surinaamse voetbal[illegible] hebben voorts een door één van [illegible] de V.V.V.-speler L. Zorgvliedt, [illegible] mens hen allen getekende brief [illegible] zonden aan de voorzitter van [illegible] Surinaamse Voetbalbond. Zij vra[illegible] daarin een landsman, die in Ned[illegible] land woont, aan te wijzen voor [illegible] verzorging van hun belangen, en [illegible] tegelijkertijd maken zij er bezw[illegible] tegen, dat de organisator van [illegible] oudejaarsfeest, waarop de Surinaa[illegible] se sportman van het jaar gekoz[illegible] werd, als zodanig zou optreden. [illegible] hun mening zou gebleken zijn, [illegible] deze laatste de indruk poogt te [illegible] ken als zou hij met deze zaak [illegible] zijn.

Tenslotte klagen zij er over, [illegible] de vereniging Elinkwijk uit Utre[illegible] waarin vier Surinamers regelm[illegible] uitkomen, zoveel publiciteit en [illegible] belewerking ondervindt. Dit elftal [illegible] in de komende zomer misschien [illegible] een reis naar Suriname onderne[illegible] maar aan onze klubs wordt we[illegible] of geen aandacht besteed, hoe[illegible] ook onze families in Suriname ga[illegible] eens iets over ons vernemen.

MIKOYAN voor het eerst toegejuicht

Hollywood. — Voor het eerst sinds het begin van zijn rondreis door de Verenigde Staten is Mikoyan gisteravond door een menigte toegejuicht, toen hij naar zijn hotel terugkeerde.

De Russische eerste vice-premier kwam van een diner, hem aangeboden door een groep zakenlieden Tijdens het diner merkte Mikoyan o.a. op, dat „de Amerikanen de gewoonte van zich moeten afzetten om zich als heiligen te beschouwen en de Sovjet-Unie van valsheid te beschuldigen".

In de loop van de dag had Mikoyan een onderhoud met de gouverneur van Californië, Edmund Pat Brown, en stond later de pers te woord.

Tegenover de verslaggevers ontvouwde de Russische staatsman zijn gebruikelijke theses over de vrede en over een hervatting van het handelsverkeer tussen de Sovjet-Unie en de Verenigde Staten.

Het vooraanstaande republikeinse lid der commissie van buitenlandse zaken van het Amerikaanse Huis van Afgevaardigden, Walter Judd, weigerde deel te nemen aan een diner met Mikojan omdat te veel geesten van slaven, gemartelden en vermoorden op ons neer zullen zien. Waarom niet eerst een diner voor de Hongaarse martelaren gegeven en daarvoor Mikojan uitgenodigd?

Bonn. — De carnavalvereniging van Aken heeft de Westduitse bondskanselier, dr Adenauer, benoemd tot Ridder in de Orde tegen doodelijke ernst. Hij heeft deze onderscheiding aanvaard. Een funktionaris van de vereniging zeide, dat de onderscheiding jaarlijks werd verleend aan politici of leidende figuren uit het openbare leven, die een bijzonder gevoel voor humor aan de dag legden tijdens het uitvoeren van hun officiële plichten.